

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΜΕΛΕΤΗ, ΣΧΕΔΙΑΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ
ΙΣΤΟΤΟΠΟΥ ΤΟΥ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ
ΛΕΧΑΙΝΩΝ

ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΑ: ΚΑΡΑΒΑΣΙΛΗ ΙΩΑΝΝΑ

ΕΠΟΠΤΕΥΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ
ΖΑΦΕΙΡΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΠΥΡΓΟΣ - 2018

TECHNOLOGICAL EDUCATIONAL INSTITUTE OF WESTERN GREECE
FACULTY OF MANAGEMENT AND ECONOMY
DEPARTMENT OF MANAGEMENT, ECONOMICS AND COMMUNICATION IN CULTURAL
AND HOSPITALITY UNITS

BACHELOR'S THESIS

STUDY, DESIGN AND DEVELOPMENT OF A
WEBSITE FOR THE LECHAINA FOLK ART
MUSEUM

JOANNA KARAVASILH

SUPERVISING PROFESSOR
PANAGIWITHS ZAFEIRAKHS

PYRGOS - 2018

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Για την πραγματοποίηση της πτυχιακής μου εργασίας θα ήθελα πρώτα από όλα να ευχαριστήσω τον επιβλέπων καθηγητή μου Κ. Παναγιώτη Ζαφειράκη που μου έδωσε την ευκαιρία να ασχοληθώ με έναν τομέα μακριά από τα δικά μου δεδομένα και με βοήθησε ώστε να έχω το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Θέλω επίσης να ευχαριστήσω και όλους μου τους καθηγητές για όλες τις γνώσεις που με εφοδίασαν όλα αυτά τα χρόνια στην σχολή, έτσι ώστε να μπορώ να ανταπεξέλθω τώρα στην πραγματοποίηση της πτυχιακής μου εργασίας αλλά και στην εργασιακή μου πορεία στο μέλλον.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η δημιουργία ιστοτόπου για ένα μουσείο εξυπηρετεί κάποιους συγκεκριμένους στόχους, όπως είναι η προβολή του στο διαδικτυακό κοινό. Πλέον κάθε λογής μουσείο χρειάζεται την ύπαρξη μιας διαδικτυακής σελίδας εφόσον το διαδίκτυο αποτελεί ποια αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινής ζωής των ανθρώπων. Μέσα από μια τέτοια σελίδα ο επισκέπτης μπορεί να δει κάποια από τα εκθέματα του μουσείου, τις ώρες λειτουργίας, τυχόν προγράμματα που πραγματοποιούνται σε αυτό ακόμα και κάποιους από τους χώρους που το απαρτίζουν.

Μέσα από την εργασία λοιπόν προβάλλονται κάποια από τα εκθέματα του μουσείου, ορισμένες συλλογές που υπάρχουν σε αυτό αλλά και η ιστορία ίδρυσής του. Σκοπός της εργασίας είναι να φανεί η προσφορά της τεχνολογίας στον χώρο των μουσείων και πιο συγκεκριμένα στο Λαογραφικό Μουσείο Λεχαινών, πάνω στο οποίο είναι βασισμένη η εργασία καθώς το συγκεκριμένο μουσείο δεν διέθετε ποτέ στο παρελθόν τέτοια μέσα ενημέρωσης και πληροφόρησης του κοινού. Ωστόσο η εργασία εφόσον πρόκειται για Λαογραφικό μουσείο αναλύει και την ίδια την λαογραφία ως επιστήμη, την ιστορία της εξέλιξης και της ίδρυσής της επισημαίνει κάποιους από τους σημαντικότερους λαογράφους οι οποίοι την οδήγησαν στην επιστήμη που είναι σήμερα.

ΛΕΞΕΙΣ ΚΛΕΙΔΙΑ

Προβολή, διαδίκτυο, λαογραφία

ABSTRACT

Creating a site for a museum serves a number of goals, such as being the front of the web community. Every museum needs the existence of an internet site, as the internet is an integral part of the everyday life of the people. Through such the visitor can see some of the exhibits of the museum during the hours of operation any programs that take place in this and even some of the places that make up it.

Through the work, some of the exhibits of the museum are shown, some collections that exist in it, but also the history of its foundation. The aim of the work is to showcase the offer of technology in the museum space and more specifically in the folklore museum of Lexaina, on which the work is based, as the museum did not have such a means of information and information in the past. However, the work in the case of a folklore museum also analyses the folklore itself as a science, the history of its development and its founding, and points out some of the most important folklorists that led it to the science that is today.

KEYWORDS

Projection, internet, folklore

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος.....	i
Περίληψη.....	ii
Λέξεις Κλειδιά.....	ii
Abstract	iii
Keywords.....	iii
1. Εισαγωγή.....	1
1.1 ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ	2
1.2 ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ	3
2. Η Λαογραφία.....	4
2.1 Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΗΣ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑΣ.....	9
2.1.1 ΓΝΩΣΤΟΙ ΛΑΟΓΡΑΦΟΙ	11
2.1.2 Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ.....	13
2.2 ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΑ.....	14
3. ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΧΑΙΝΩΝ & Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑΣ	16
3.1 ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ.....	18
3.2 ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ.....	19
4. ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΙΣΤΟΤΟΠΟΥ	24
4.1 ΤΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΟ ΥΛΙΚΟ ΤΟΥ ΙΣΤΟΤΟΠΟΥ	29
4.2 Η ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΙΣΤΟΤΟΠΟΥ	29
5. Ο ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΣ ΙΣΤΟΤΟΠΟΣ.....	31
5.1 Το εξώφυλλο του site	31
5.2 η πρώτη σελίδα του site.....	31
5.3 Η δεύτερη σελίδα του site	32
5.4 Η Τρίτη σελίδα του site	34
5.5 Η τελευταία σελίδα του site.....	35
Συμπεράσματα - Προτάσεις	37
Βιβλιογραφία.....	38

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η παρούσα εργασία ασχολείται με την δημιουργία ιστοτόπου για το Λαογραφικό μουσείο Λεχαινών. Μέσα σε αυτήν παρουσιάζεται η ιστορία της λαογραφίας και η εξέλιξή της μέσα στο χρόνο αλλά και η χρησιμότητα των ιστοσελίδων για τα μουσεία. Η λαογραφία από την στιγμή που εμφανίστηκε μέχρι και σήμερα βρίσκεται σε μια συνεχή αναζήτηση όσον αφορά την ταυτότητα, το αντικείμενο μελέτης, τη μέθοδο και τον σκοπό της. Ξεκινώντας την ανάλυση ενός θέματος, στην συγκεκριμένη εργασία εννοείται η λαογραφία, πρέπει να γίνει σαφής ανάλυση της ιστορίας της, της πορείας και της εξέλιξής της στο πέρασμα των χρόνων καθώς και οι προσωπικότητες που βοήθησαν στην πορεία αυτή.

Το θεωρητικό πλαίσιο πρέπει να είναι ολοκληρωμένο και να μην αφήνει κενά στους αναγνώστες, για τον λόγο αυτό η εργασία έχει την ακόλουθη ροή: στο πρώτο κεφάλαιο αναλύονται ορισμοί και έννοιες που την περικλείουν και πιο συγκεκριμένα η εργασία ξεκινά με την παράθεση του ορισμού του μουσείου ο οποίος αποτελεί βασικό «συστατικό» για το ξεκίνημα μιας τέτοιας εργασίας. Στην συνέχεια γίνεται ανάλυση και άλλων ορισμών όπως αυτός της λαογραφίας, του λαογραφικού μουσείου, της έννοιας του πολιτισμού και της παράδοσης. Και το κεφάλαιο κλείνει με την ιστορική της πορεία μέσα στο χρόνο.

Στο πρώτο ΥΠΟ κεφάλαιο γίνεται λόγος για τον χαρακτήρα της λαογραφίας και αναφορά σε κάποιες λαογραφικές σχολές, και στο αμέσως επόμενο ΥΠΟ κεφάλαιο αναφέρονται κάποιοι γνωστοί λαογράφοι. Στο ακόλουθο ΥΠΟ κεφάλαιο αναφέρεται η συμβολή της τεχνολογίας και στο τελευταίο ΥΠΟ κεφάλαιο του κεφαλαίου δύο αναλύονται η τεχνολογία προς τα μουσεία.

Στο τρίτο κεφάλαιο γίνεται πλήρης ανάλυση του λαογραφικού μουσείου Λεχαινών και της ζωής και δράσης του Α. Καρκαβίτσα. Στο τέταρτο κεφάλαιο γίνεται περιγραφή της κατασκευής του ιστοτόπου και της δομής του. Και στο τελευταίο κεφάλαιο της εργασίας παρουσιάζεται αναλυτικά όλο το site.

1.1 ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ

Στην ουσία μπορεί να θεωρηθεί πως στην συγκεκριμένη εργασία υπάρχουν δυο κομμάτια, ένα θεωρητικό και ένα τεχνικό. Από την στιγμή που η βάση της εργασίας είναι η δημιουργία ιστοτόπου για το λαογραφικό μουσείο Λεχαινών πέρα από το πρακτικό κομμάτι της δημιουργίας του site, έπρεπε να πραγματοποιηθεί και ένα θεωρητικό πλαίσιο μέσα σε αυτήν. Το θεωρητικό αυτό πλαίσιο αφορά βέβαια την λαογραφία διότι είναι τέτοιο το αντικείμενο του μουσείου.

Για να είναι ολοκληρωμένο το πρακτικό κομμάτι της εργασίας έπρεπε να υπάρχει θεωρητική προσέγγιση αφού και για την δημιουργία του site χρησιμοποιήθηκε κάποιο θεωρητικό υλικό. Το θεωρητικό αυτό υλικό συγκεντρώθηκε από πολλά σχετικά βιβλία που αφορούν την λαογραφία και από κάποια άρθρα του διαδικτύου. Οι πληροφορίες που χρησιμοποιήθηκαν στο site αποτελούν κομμάτι βιωματικής προσέγγισης, οι περισσότερες, και κάποιες από αυτές από υλικό του ίδιου του μουσείου. Το πλήθος των πληροφοριών ήταν επαρκές ώστε να καλύψει τα διάφορα θέματα τα οποία έπρεπε να αναλυθούν μέσα στην εργασία. Αυτό διευκόλυνε την ολοκλήρωσή της και την άρτια σύνταξη και δομή της.

1.2 ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Από την στιγμή που η τεχνολογία εξελίχθηκε και άρχισε να παίζει σημαντικό ρόλο στη ζωή του ανθρώπου ήταν αναμενόμενο να περάσει σε όλες τις επιστήμες. Αυτό συμπεριλαμβάνει βέβαια και τα μουσεία. Η εξέλιξη της τεχνολογία θα συμβάλει σημαντικά στο χώρο των μουσείων και θα παίζει σημαντικό ρόλο στην αναβάθμιση και την εξέλιξη τους. Το γεγονός πως άρχισαν να δημιουργούνται ψηφιακές σελίδες στο internet για χάρη κάποιων μουσείων αποτελεί θετικό στοιχείο στην προβολή τους προς το κοινό.

Ο επισκέπτης μιας ιστοσελίδας έχει την πλήρη ελευθερία κινήσεων, να δει και να πληροφορηθεί για όποιο μέρος της συλλογής του μουσείου επιθυμεί χωρίς να δεσμεύεται. Αυτό αποτελεί θετικό κομμάτι των ιστοσελίδων. Από την άλλη πλευρά αυτό δεν αποτελεί απαραίτητα θετική εξέλιξη. Το μουσείο με την ύπαρξη τέτοιας σελίδας «χάνει» την παραδοσιακή του μορφή η οποία θέλει τον επισκέπτη να πηγαίνει ο ίδιος και να περιηγείται στο χώρο του μουσείου και έτσι να έρχεται σε άμεση επαφή με τα εκθέματα. Αυτή είναι και η πραγματική μουσειακή εμπειρία. Με το να επισκέπτεται το μουσείο μέσα από ιστοσελίδες δεν αποκτά την απόλυτη γνώση και εμπειρία καθώς είναι ένας απρόσωπος τρόπος ενημέρωσης.

Τα αρνητικά ωστόσο στοιχεία δεν επισκιάζουν τόσο τα θετικά. Η ύπαρξη των σελίδων αυτών έχει βοηθήσει αρκετά μουσεία να κάνουν ένα βήμα μπροστά και να συμπορευθούν με την εξέλιξη της τεχνολογίας. Δεν θα μπορούσαν άλλωστε να αγνοήσουν τα εφόδια που τους χάρισε η εξέλιξη αυτή.

Στην πορεία ωστόσο θα αναφερθούμε εκτενέστερα στο θέμα της τεχνολογίας και το κατά πόσο έχει επηρεάσει και βοηθήσει την λειτουργία των μουσείων.

2. Η ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

Η συγκεκριμένη πτυχιακή εργασία ασχολείται με την παράθεση και ανάλυση κάποιων βασικών ορισμών και εννοιών οι οποίοι σχετίζονται με την λαογραφία, αλλά και ορισμένους σπουδαίους Έλληνες λαογράφους. Η επιλογή αυτή πραγματοποιείται για να υπάρξει μια αρμονική ροή και λογική συνέχεια των πληροφοριών της εργασίας.

Ξεκινώντας λοιπόν είναι αναγκαίο να αναφερθεί ο βασικός ορισμός του μουσείου όπως αυτός έχει διατυπωθεί από το Διεθνές Συμβούλιο Μουσείων (ICOM)

«**Μουσείο** είναι ένα μη-κερδοσκοπικό, μόνιμο ίδρυμα στην υπηρεσία της κοινωνίας και της ανάπτυξής της, και ανοικτό στο κοινό, το οποίο αποκτά, συντηρεί, ερευνά, επικοινωνεί και εκθέτει, για λόγους μελέτης, εκπαίδευσης και ψυχαγωγίας, υλικές αποδείξεις των ανθρώπων και του περιβάλλοντός τους». (Αλεξάνδρα Μπούνια “στα παρασκήνια του μουσείου” σελ.15)

Εκτός βέβαια από τον παραπάνω ορισμό που έχει δοθεί από το ICOM, παίρνοντας πληροφορίες και από άλλες πηγές μπορεί να εξαχθεί και το ακόλουθο πόρισμα.

Στην αρχαία Ελλάδα υπήρχαν τόποι οι οποίοι ήταν αφιερωμένοι στις Μούσες (ναοί των Μουσών), τέτοιοι ήταν ο ναός του Ελικώνα, της Αθηνάς (λόφος του Φιλοπάππου), της Τροιζήνας κτλ. Κατά τους αλεξανδρινούς χρόνους ονομάστηκαν μουσεία κάποιοι χώροι στους οποίους γίνονταν έργα τα οποία θεωρούνταν πως βρίσκονταν κάτω από την προστασία των Μουσών. Στην σημερινή εποχή ονομάζουμε έτσι τα ιδρύματα στα οποία φυλάσσονται και επιδεικνύονται αντικείμενα αξίας είτε αυτά είναι αρχαιολογικά, καλλιτεχνικά, επιστημονικά κτλ.

Όταν τον 15^ο αιώνα η προσοχή αρχίζει να στρέφεται προς την αρχαιότητα και την επιστημονική έρευνα, τότε είναι που αρχίζουν και ιδρύονται τέτοια μουσεία. Τα μουσεία χωρίζονται σε διάφορες κατηγορίες ανάλογα πάντα με την συλλογή που διαθέτει το κάθε ένα. Υπάρχουν μουσεία τέχνης και επιστημονικά μουσεία τα οποία χρησιμεύουν όχι μονάχα για να προφυλάξουν και να διατηρήσουν σημαντικά αντικείμενα από την φθορά, αλλά και για να υπάρξει η μελέτη και παρατήρηση της προόδου του ανθρώπινου πνεύματος στο πέρασμα των αιώνων. Το Βρετανικό μουσείο του Λονδίνου θεωρείται από τα πιο πλούσια μουσεία της γης. Η Ελλάδα όπως είναι γνωστό είναι πλούσια κυρίως από αρχαιολογικά μουσεία, όπως είναι βέβαια αναμενόμενο από το ένδοξο παρελθόν της, που την τροφοδότησε με άφθονα κληροδοτήματα του αρχαίου Ελληνικού πολιτισμού. Τα σημαντικότερα από αυτά βρίσκονται στην Αθήνα και είναι: το Εθνικό Αρχαιολογικό μουσείο, το οποίο διαθέτει 40 αίθουσες και έχει άφθονα και αξιόλογα αντικείμενα της Ελληνικής τέχνης από τους μυκηναϊκούς χρόνους ως τους ρωμαϊκούς. Το Επιγραφικό μουσείο, το μουσείο της Ακρόπολης, το μουσείο του Κεραμικού και το μουσείο του Θησείου. Εκτός από τα μουσεία της Αθήνας αντίστοιχα αξιόλογα μουσεία βρίσκονται και στις επαρχίες, όπως της Αίγινας, της Άρτας, του Άργους, του Βόλου, των Δελφών, της Λάρισας, της Ολυμπίας κ.α. (Ειρήνη Νάκου “Εμείς, τα πράγματα και ο πολιτισμός” σελ. 112-113)

Εξάγεται ως συμπέρασμα πως εκτός από τον βασικό ορισμό του ICOM είναι εφικτό αν υπάρχουν κάποιες σχετικές γνώσεις να δοθεί και ένας επιπλέον ορισμός.

Σε αυτό το σημείο το αμέσως επόμενο για το οποίο θα πρέπει να δοθεί ένας ορισμό είναι το αντικείμενο μελέτης της εργασίας, η λαογραφία.

Λαογραφία λοιπόν είναι η επιστήμη που μελετά τις εκδηλώσεις του πνευματικού, κοινωνικού και υλικού βίου των ιστορικών λαών δηλ. τα μνημεία λόγου (τραγούδια, παροιμίες, μύθοι, παραδόσεις), τα ήθη και τα έθιμα τις λαϊκές αντιλήψεις και δεισιδαιμονίες γύρω από τη θρησκεία το δίκαιο κτλ. τη λαϊκή τέχνη σε όλες τις εκδηλώσεις της (ζωγραφική, κέντημα, ξυλογλυπτική κτλ.) καθώς και κάθε απρόσωπη, ανώνυμη, πνευματική, ηθική ή καλλιτεχνική λαϊκή εκδήλωση.

Με λίγα λόγια η λαογραφία μελετά όλα τα κατάλοιπα της ζωής των ανθρώπων μιας άλλης εποχής. Δεν περιορίζεται μόνο σε υλικό το οποίο απαρτίζεται από αντικείμενα, αλλά σε ένα ευρύ λαογραφικό υλικό το οποίο αποτελείται από κάθε λογής απομεινάρι του λαϊκού βίου.

Η λαογραφία ως όρος εδραιώθηκε στην Αγγλία από τον John Brand και ήταν ο εξής: Popular antiquities= λαϊκές αρχαιότητες. Πιο συγκεκριμένα για την ιστορία του όρου θα μιλήσουμε παρακάτω. Αυτή την στιγμή θα προχωρήσουμε με έναν ακόμα ορισμό αυτόν του λαογραφικού μουσείου. (Σχολική εγκυκλοπαίδεια ΧΡ. ΓΙΟΒΑΝΗ τόμος 8 σελ. 40)

Λαογραφικό μουσείο είναι ένα ίδρυμα στο οποίο βρίσκονται διάφορα αντικείμενα λαϊκής ζωής και τέχνης όπως ενδυμασίες, κεντήματα, κοσμήματα, σκεύη, έπιπλα, εργαλεία, τύπους λαϊκών κατοικιών, εργαστηρίων κτλ. Στην Ελλάδα όπως και σε όλες τις πολιτισμένες χώρες, υπάρχει το λαογραφικό μουσείο Μπενάκη, αλλά δεν καλύπτει όλες τις εκδηλώσεις της δραστηριότητας του Ελληνικού λαού. Η Ελληνική Λαογραφική Εταιρία με τη συμπαράσταση του κράτους ίδρυσε πλήρες Λαογραφικό Μουσείο στην Αθήνα.

(Σχολική εγκυκλοπαίδεια ΧΡ. ΓΙΟΒΑΝΗ τόμος 8 σελ. 40)

Υπάρχουν διάφοροι χώροι στους οποίους μπορεί να στεγαστεί ένα λαογραφικό μουσείο. Αυτοί οι χώροι μπορεί να είναι από ένα καινούριο κτήριο το οποίο θα στηρίζει το προφίλ του μουσείου, μέχρι ένα τοπικό νεοκλασικό. Μπορεί να είναι μικροί χώροι, μεγάλοι οτιδήποτε. Τα λαογραφικά μουσεία έχουν σκοπό να διαφυλάξουν αντικείμενα της λαϊκής ζωής των ανθρώπων, με αποτέλεσμα να θυμούνται οι παλιοί και να μαθαίνουν οι νέοι. Μέσα από αυτά διασώζονται οι τοπικές παραδόσεις, φορεσιές και ότι ξεχωριστό μπορεί να έχει ένας τόπος.

Και στο σημείο αυτό αφού έχει ήδη αναφερθεί ο ορισμός του μουσείου, της λαογραφίας και του λαογραφικού μουσείου ήρθε η στιγμή να γίνει αναφορά και σε κάποιες έννοιες που πλαισιώνουν την λαογραφία, όπως αυτή της παράδοσης.

Παράδοση ονομάζεται στην λαογραφία το σύνολο των ιστοριών κυρίως μυθολογικών που μεταδίδονται από στόμα σε στόμα στο λαό και αναφέρονται σε ανθρώπους γεγονότα, φυσικά φαινόμενα κτλ. Οι παραδόσεις δημιουργούνται από την ανθρώπινη μυθοπλαστική φαντασία του ανθρώπου και χωρίζονται ανάλογα με το περιεχόμενο τους σε τρεις κατηγορίες: τις καθαρά μυθολογικές π. χ αυτές της αρχαίας ελληνικής μυθολογίας και οι σχετικές με τους

δαίμονες, μάγισσες, βρικόλακες κτλ. Τις αιτιολογικές οι οποίες ερμηνεύουν φυσικά φαινόμενα και τέλος τις ιστορικές που ερμηνεύουν τοπωνύμια ή αναφέρονται σε θρυλικά ιστορικά πρόσωπα.

Πρέπει να σεβόμαστε την παράδοση γενικά αλλά και ειδικά την παράδοση κάθε τόπου. Οι παραδόσεις κάθε περιοχής αποτελούν το σήμα κατατεθέν της καθώς είναι αυτές που την χαρακτηρίζουν. Μια απλή παράδοση που μπορούμε να αναφέρουμε είναι το καρναβάλι, το οποίο ως παράδοση αποτελεί το σήμα κατατεθέν (όπως αναφέραμε παραπάνω) διαφόρων περιοχών, Πάτρα, Μοσχάτο κ.α.

Σαν έννοια θεωρώ πως είναι αναγκαίο να αναφέρουμε και την έννοια του πολιτισμού. Με τον όρο πολιτισμός εννοούμε δύο έννοιες. **Πολιτισμός** είναι το σύνολο των αξιών που χαρακτηρίζουν μια ιστορική περίοδο ενός λαού. Λέμε λ. χ ο «ευρωπαϊκός πολιτισμός», «ο κινέζικος πολιτισμός», «ο ελληνικός πολιτισμός» κ.α. Ωστόσο πολιτισμός ονομάζεται κάθε καθαρά μορφωτικό και πνευματικό στοιχείο παρμένο ανεξάρτητα από άλλα εκπολιτιστικά επιτεύγματα. (Πολιτισμική θεωρία Philip Smith σελ. 25,26,27)

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ο πολιτισμός ακολούθησε μια σταθερή ανοδική πορεία στα χρόνια του παρελθόντος, πράγμα που οδήγησε τους λαούς από τον πρωτογονισμό στο σύγχρονο τεχνικό πολιτισμό με τα λαμπρά επιτεύγματα. Ο βαθμός ωστόσο του πολιτισμού δεν είναι ίδιος σε όλους τους λαούς, αν λάβουμε υπόψιν μας πως υπάρχουν ακόμα λαοί σε κατάσταση αν όχι πρωτόγονη, υποανάπτυκτη. Μεγάλη σημασία στην ανάπτυξη του πολιτισμού παίζει η κουλτούρα (από το λατινικό ρήμα *colore*= καλλιεργώ). Η κουλτούρα συνδυάζει τα ανθρώπινα κατορθώματα στις διάφορες καλές τέχνες με το καλό γούστο, την ευαισθησία, και ότι συνθέτει γενικά την έννοια του καλλιεργημένου ανθρώπου. Βέβαια από εποχή σε εποχή αλλάζει και συνδέεται άμεσα με τις κοινωνικές εξελίξεις. Στα Ομηρικά έπη λ. χ εξ αίρονται οι πολεμικές αρετές και στην κλασική εποχή η παιδεία. Στις μέρες μας ο πολιτισμός των προοδευμένων κρατών είναι ανάλογος και προς τα κοινωνικά ιδεώδη τους. Η «πολιτιστική επανάσταση» της Κίνας χαρακτηριστικά είχε ως σύνθημα «μια νέα κουλτούρα για το νέο πολιτισμό». Τόσο ο πολιτισμός επομένως όσο και η κουλτούρα καθορίζουν την εξέλιξη κάθε λαού στον πνευματικό και στον τεχνικό τομέα. (Σχολική εγκυκλοπαίδεια ΧΡ. ΓΙΟΒΑΝΗ τόμος 9 σελ. 223)

Όπως προκύπτει λοιπόν αν πρέπει να οριστεί η λαογραφία θα πρέπει να στηριχθεί σε κάποιους ορισμούς και έννοιες (όπως αυτοί αναφέρονται παραπάνω), έτσι ώστε να κατανοείται καλύτερα το αντικείμενο μελέτης.

Τώρα όσον αφορά την ιστορία της λαογραφίας, πρέπει στο σημείο αυτό να αναφερθεί πως η λαογραφία έχει μια συναρπαστική πορεία μέσα στο πέρασμα των χρόνων, καθώς δεν γίνεται αναφορά σε μια νέα επιστήμη.

Στην Αρχαία Ελλάδα η σπουδή των λαογραφικών θεμάτων άρχισε διστακτικά, μιας που είδη οι άλλες επιστήμες είχαν προηγηθεί. Ο Αριστοτέλης (384-322 π. Χ) ανέλυσε τα συστατικά της λαογραφικής έρευνας και μας έδωσε ορισμούς για τα λαογραφικά είδη του

λόγου, έψαξε το νόημα του μύθου, αξιολόγησε το κριτικό πνεύμα του λαού και περιέγραψε τους λαϊκούς βίους. Μετά τον Αριστοτέλη και αφού έκανε την αρχή ως πρώτος νους, ακολούθησαν οι μαθητές του, ο Θεόφραστος, ο Δικαίαρχος, ο Ηρακλείδης κ.α. Ωστόσο από πολλούς λαογράφους έχει αξιοποιηθεί υλικό το οποίο προέρχεται από σημαντικές πηγές λαογραφικού «αρχείου» από τους: Πλούταρχο, Λουκιανό και Πausανία.

Στους αρχαίους Λόγιους Έλληνες ανήκει, όπως αναφέραμε και η ανακάλυψη των ελατηρίων της λαογραφικής παρακολούθησης, όταν στην Αθήνα τον 5ο αιώνα π. Χ με την εμφάνιση της φιλοσοφίας ξεχώρισαν οι δύο τρόποι σκέψης των Ολίγων,- των φιλοσόφων, και των Πολλών,- του λαού. Οι φιλόσοφοι της εποχής οι οποίοι, απέρριπταν με περιφρόνηση την εμπειρική και απατηλή, κατ' αυτούς σκέψη του λαού, την θεωρούσαν αναπόδεικτη γνώση και την ονόμασαν ΔΟΞΑ. Την δική τους γνώση θεωρούσαν ακριβή και την ονόμασαν ΑΛΗΘΕΙΑ. Οι φιλόσοφοι της εποχής, οι οποίοι για να επιβεβαιώσουν την δική τους αλήθεια, ασχολήθηκαν με την δόξα των πολλών, αναδείχτηκαν ως οι πρώτοι λαογράφοι. Σημαντικότεροι όμως για την πλούσια και την συστηματική προσφορά του λαογραφικού υλικού από την σύγχρονη γι' αυτούς Ελλάδα, είναι οι συγγραφείς, Πλούταρχος, Λουκιανός, Πausανίας και Αθήναιος. Το περιεχόμενο των έργων τους έχει χρησιμοποιηθεί από πολλούς λαογράφους. (Τα Λαογραφικά Παναγιώτης Ν. Μπάρκας Κεφ. 5 σελ. 33-34)

Τώρα κατά τον 18^ο & 19^ο αιώνα προβλήθηκε μια ανάγκη προς την μελέτη του λαϊκού πολιτισμού, πράγμα που όπως καταλαβαίνουμε οδήγησε στην ίδρυση της επιστήμης της Λαογραφίας. Και αναφερόμαστε στον 18^ο & 19^ο αιώνα διότι τότε στην Ευρώπη διαμορφώθηκαν οι δυο εκ διαμέτρου αντίθετες αντιλήψεις που αφορούσαν το λαό. Αυτές ήταν η *Ορθολογιστική* και η *Ρομαντική*. Η ορθολογιστική υποστήριζε πως ο λαός ήταν συνώνυμο του σκότους και της αμάθειας, και από την άλλη η ρομαντική (έκανε την εμφάνισή της στην Γερμανία στις αρχές του 19^{ου} αιώνα) η οποία ήθελε τον λαό δημιουργό του εθνικού πολιτισμού. Τις πρώτες λαογραφικές εκδόσεις γνωρίζουμε στα τέλη του 18^{ου} αιώνα από τον Άγγλο Μακφέρσον με την συλλογή του «ΦΙΓΓΑΛ» το 1760.

Ωστόσο ένα σημαντικό γεγονός έδωσε την αφορμή για το ξεκίνημα προς το λαογραφικό ενδιαφέρον. Και αναφέρομαι βέβαια στην Άλωση της Κωνσταντινούπολης (1453), όπου μέσα από το γεγονός αυτό δόθηκε η αφορμή για την δημιουργία εθνικών λαογραφικών θρύλων. Ο πόνος που δημιούργησε η Άλωση στις καρδιές του λαού έκανε τους ιστορικούς της εποχής να ταυτιστούν με τον πόνο και τον θρήνο του έθνους, με αποτέλεσμα να γράψουν αφηγήσεις σε συναξάρικο ύφος, αφιερωμένες στους εθνομάρτυρες κατά της Τουρκοκρατίας. Έτσι την εποχή αυτή έχουμε περισσότερες αφηγήσεις και αυξημένο λαογραφικό υλικό μιας που ο χρόνος των λογίων και των καλόγηρων ήταν μεγαλύτερος. Συμπεραίνουμε λοιπόν πως λαογραφικά δήγματα εμφανίζονταν έντονα σε κάθε κρίση, απόγειο και οτιδήποτε κινείτε γύρω από τον λαό. Αναφορές όμως για την λαογραφία έχουμε και από άλλες σημαντικές ιστορικές περιόδους, όπως αυτή του Β' Παγκοσμίου πολέμου.

Προς τα τέλη λοιπόν του 19^{ου} αιώνα μια θεωρία θα ταράξει την ηρεμία στον χώρο των Ελληνικών επιστημών. Την θεωρία αυτή διατύπωσε το 1830 ο Φαλμεράιερ (Αυστριακής καταγωγής), και υποστηρίζει πως οι νεοέλληνες δεν έχουν καμία σχέση με τους Αρχαίους

Έλληνες και πως η ελληνική φυλή έπαυε να υφίσταται με τις σλαβικές και αλβανικές επιδρομές. Η θεωρία αυτή αναστάτωσε τους ανθρώπους των επιστημών οι οποίοι, όπως ήταν αναμενόμενο, θέλησαν να υπερασπιστούν την εθνική συνείδηση. Την υπεράσπιση αυτή ανέλαβαν η ιστορία και η λαογραφία. (Τα Λαογραφικά Παναγιώτης Ν. Μπάρκας Κεφ. 1 σελ. 5-6)

Η χρήση του όρου της λαογραφίας στην Ελλάδα εδραιώθηκε το 1884, ωστόσο η λέξη ήταν γνωστή στην αρχαία ελληνική γλώσσα και σήμαινε τον φόρο που πλήρωναν οι περισσότεροι κάτοικοι της Αιγύπτου από 14 μέχρι και 60 χρονών. Γι' αυτό και όσοι πλήρωναν τον φόρο ονομάζονταν λαογραφούμενοι. Η λαογραφία λοιπόν από την στιγμή που αναγνωρίστηκε ως επιστήμη απέκτησε κάποιους συγκεκριμένους σκοπούς, όπως και κάθε επιστήμη άλλωστε. Οι σκοποί της λαογραφίας είναι τρεις. Ο πρώτος και βασικός σκοπός της λαογραφίας είναι η ιστορική και πολιτική πληροφόρηση για το παρελθόν και την ζωή του λαϊκού έθνους. Είμαστε υποχρεωμένοι να γνωρίζουμε τι συνέβαινε πριν από εμάς, να γνωρίζουμε τους παλιούς τρόπους ζωής έτσι ώστε να υπάρχει εξέλιξη της πολιτιστικής μας πορείας. Ο δεύτερος σκοπός της είναι η ιστορική και ανθρωπογεωγραφική τοποθέτηση στην αλλαγή των γενεών ενός λαού και πάλι στους γείτονές του. Με τα τεκμήρια της Λαογραφικής ύλης βλέπουμε τη σχέση ενός λαού με τις προηγούμενες γενιές καθώς και τις ομοιότητες και διαφορές με τους γειτονικούς λαούς.

Τρίτος και τελευταίος σκοπός είναι η λαογραφική ύλη να βοηθά και να προσφέρει στις άλλες επιστήμες όπως η γλωσσολογία, η αρχαιολογία, η φιλοσοφία, η αρχιτεκτονική κ.α. Συμπεραίνουμε λοιπόν με βάση όλα τα παραπάνω ότι η λαογραφία είναι μια επιστήμη, με πλούσια ύλη η οποία εμπλουτίζεται από γενιά σε γενιά. Είναι μια ανεξάντλητη πηγή πληροφοριών η οποία πληροφορεί τις νέες γενιές για την ζωή και την δράση των προηγούμενων. Και σε αυτό το σημείο πρέπει να μιλήσουμε για τους ανθρώπους οι οποίοι συνέβαλαν στην θέσπιση και την εξέλιξή της.

Η λαογραφία εξετάζει τους λαούς μέσα από τον πολιτισμό τους, ξεχωριστά τον καθένα, όπως ακριβώς πράττει και η ιστορία. Όπως είδη έχει αναφερθεί η λαογραφία εξετάζει τον λαϊκό πολιτισμό. Το επίθετο *λαϊκός* που χρησιμοποιείται για να συνοδεύσει τον πολιτισμό έτσι όπως τον εξετάζει η λαογραφία, σημαίνει πως ενδιαφέρεται για τα έργα του πολιτισμού τα οποία δημιουργούνται πάνω σε μια ομαδική βάση. Για τον λόγο αυτό δεν είναι εύκολο να αναγνωριστεί το όνομα κάποιου που πρωτοδημιούργησε κάτι π. χ το τραγούδι για το «Γεφύρι της Άρτας». Γι' αυτό και ο λαϊκός πολιτισμός χαρακτηρίζεται και ως ανώνυμος. Η λαογραφία δεν νοιάζεται μόνο για τα παλαιά αλλά και για την παράδοση. Ο κάθε λαός πρέπει να σέβεται και να ενδιαφέρεται για αυτά που του έχουν κληροδοτηθεί από το παρελθόν του. Η λαογραφία χωρίς να ζητεί σε καμία περίπτωση από τους ανθρώπους να γυρίσουν στο παρελθόν, τους βοηθά να γνωρίσουν την λαϊκή τους παράδοση. (Λαογραφικά Ζητήματα Μιχάλης Μερακλής σελ. 42,43)

Όταν η ελληνική λαογραφία άρχισε τα βήματά της προς τον επιστημονικό τομέα, το ενδιαφέρον των φιλολόγων εγκαταλείπεται και κυριαρχεί το αρχαιολογικό ενδιαφέρον στην λαογραφία. Η Κυριακίδου- Νέστορος θεωρεί πως η διαφορά από την πρωτοεπιστημονική στην επιστημονική λαογραφία βρίσκεται στο σημείο όπου καθεμιά αναζητά την ενότητα του ελληνικού γένους. Για την ακρίβεια αναφέρει : « Για την πρωτοεπιστημονική λαογραφία, το

σημείο όπου συντελείται η περιπόθητη ενότητα του ελληνικού γένους βρίσκεται στο παρόν: είναι η γλώσσα του σύγχρονου ελληνικού λαού, με τη μορφή που παρουσιάζεται κυρίως στα δημοτικά τραγούδια. Για την επιστημονική λαογραφία, αντίθετα, το σημείο όπου συντελείται η ενότητα αυτή δε βρίσκεται στο παρόν αλλά στο παρελθόν: είναι η κοινή καταγωγή των Ελλήνων, την οποία η επιστημονική λαογραφία αναλαμβάνει να αποδείξει, με βάση τις ομοιότητες που παρουσιάζουν οι σύγχρονες εκδηλώσεις του ελληνικού λαού, δηλαδή τα λαογραφικά φαινόμενα, και οι αντίστοιχες εκδηλώσεις των αρχαίων Ελλήνων» (Η Θεωρία της ελληνικής λαογραφίας Κριτική ανάλυση Κυριακίδου-Νέστορος σελ. 89)

2.1 Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΗΣ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑΣ

Σχετικά με τον χαρακτήρα της επιστήμης της λαογραφίας, και με βάση τις ιστορικές και θεωρητικές προσεγγίσεις που έχουν δοθεί παραπάνω επικρατούν κυρίως τρεις αντιλήψεις.

Α) Η λαογραφία, όπως και όλα τα είδη τέχνης, ανήκει στον άνθρωπο και συγκεκριμένα στο άτομο. Την λαογραφία δημιουργούν μεγαλοφυή άτομα (όπως υποστηρίζει ο Κάντι) και στην πορεία περνάει στην κατοχή του αγρότη. Ο πολίτης στην αρχή της επιστημονικής του πορείας είχε διστάσει να ξεχωρίσει τον λαό από τον όγλο, και την ίδια στιγμή βασίστηκε στα μνημεία του Ελληνικού πολιτισμού. Όπως συμπεραίνουμε από τα παραπάνω σχόλια οι λόγοι αυτοί αν και δεν έζησαν την ίδια εποχή πίστευαν πως η λαογραφία είχε ατομικό χαρακτήρα και πως η αγροτιά δεν διέθετε δημιουργικές ικανότητες αλλά λειτουργούσε ως δέκτης, για άλλους παθητικός και για άλλους ενεργητικός.

Β) Από άλλη άποψη ξεκινάμε από το γεγονός πως η λαϊκή δημιουργία έχει ομαδικό χαρακτήρα, και όσον αφορά τον χαρακτήρα της λαογραφίας είδαμε πως έχει ομαδικό χαρακτήρα από την αρχαιότητα κιόλας. Από τότε που οι φιλόσοφοι για να τεκμηριώσουν την γνώση τους την αντιπαρέθεταν με την γνώση των πολλών.

«...έβρισκε στην δόξα των πολλών παλιές φιλοσοφίες στις πιο μεγάλες καταστροφές των ανθρώπων, υπολείμματα που περισώθηκαν με συντομία και επιδεξιότητα»

(Αριστοτέλης)

Ο Μιχάλης Μερακλής γνωστός Έλληνας λαογράφος ξεχωρίζει τον ομαδικό χαρακτήρα της λαογραφίας ως αναμφισβήτητο λαογραφικό χαρακτηριστικό.

Γ) Αυτό που πρέπει να έχουμε υπόψιν μας όταν αναφερόμαστε στον ομαδικό χαρακτήρα της λαογραφίας είναι το άτομο- δημιουργός. Το άτομο αυτό δεν λειτουργεί μέσα από απλούς κοινωνικούς συσχετισμούς (άτομο-ομάδα), αλλά από έναν ειδικό συσχετισμό ως χνάρι που χαράζει την δημιουργικότητα της ομάδας. Για τον λόγο αυτό λέμε πως το άτομο παίζει μεγάλο ρόλο στη λαογραφική δημιουργία αλλά η ομάδα την διευθύνει. Η ομάδα είναι αυτή που δίνει την «έγκριση» για το λαογραφικό προϊόν, διαμορφώνοντας το στο χώρο και χρόνο έτσι ώστε να αποτελέσει εθιμικό τμήμα του κοινωνικού συνόλου. Η ομάδα, ως σύνολο προετοιμάζει, καλλιεργεί το άτομο διότι αυτό ζει στο περιβάλλον του συνόλου, γνωρίζει τις

παραδόσεις και τις ανάγκες και ανταποκρίνεται σε αυτά. (Παναγιώτης Ν. Μπάρκας «Τα λαογραφικά», Κεφ.5 σελ.27, 28, 29)

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

Όλοι οι λαογράφοι ανεξαρτήτου εποχής προσπαθούσαν να δώσουν απαντήσεις σε δύο ερωτήματα σχετικά με αυτήν τα οποία είναι α) **πως γεννήθηκε η λαογραφία** β) **πως εξηγούνται οι αλληλεπιδράσεις λαογραφίας μεταξύ διαφόρων λαών.**

ΡΟΜΑΝΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Όπως είδη έχουμε αναφέρει η λαογραφία σε σχέση με τις άλλες επιστήμες ιδρύθηκε καθυστερημένα, και η ίδρυσή της σχετίζεται κυρίως με την σχολή του ΡΟΜΑΝΤΙΣΜΟΥ. Ο ρομαντισμός σαν σχολή ιδρύθηκε ως επακόλουθο του αδιεξόδου της κοινωνίας της τότε εποχής η οποία οδήγησε στην επιστροφή προς το παρελθόν, στην αναζήτηση της ηρεμίας του πνεύματος των παλιών εποχών, στη φύση κλπ. Η εποχή την οποία νοσταλγούσαν οι άνθρωποι του πνεύματος του ρομαντισμού ήταν κυρίως ο Μεσαίωνας. Παράλληλα η στροφή προς το παρελθόν για τους ρομαντικούς αντιστάθμιζε ιδεολογικά, τον αυξανόμενο ορθολογισμό της βιομηχανικής κοινωνίας του καπιταλισμού και καθιστούσε την θρησκεία ως ηθικοπλαστικό μέσο και κοινωνικό δεσμό. Στις εξελίξεις αυτές ο λαός απέκτησε ρυθμιστική θέση και ρόλο ζωτικής σημασίας στην καθιέρωση των ιδεών έθνος-κράτος καθώς και στις προσπάθειες εθνικό-απελευθερωτικών. Ο ρομαντισμός ωστόσο συνδέθηκε άμεσα με το εθνικό πνεύμα και η λαογραφία παίζει σημαντικό ρόλο προς την κατεύθυνση αυτή. Έτσι το ενδιαφέρον για την λαογραφία μεγάλωσε ως μια φυσιολογική εξέλιξη. Πρέπει να τονίσουμε στο σημείο αυτό ότι η ρομαντική σχολή κάνει διαρκή αναφορά στη λαογραφία παρά στην μελέτη αυτής και τέλος, οι συλλογές της εποχής των ρομαντικών αποτελούν πηγή για την μελέτη της λαογραφίας.

ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Σημαντικό ρόλο στην κατεύθυνση αυτή θα παίξουν τα αδέρφια Γκριμ. Η καθιέρωση της λαογραφίας σαν επιστήμη συνδέεται με τα ονόματά τους. Το 1812-15 εξέδωσαν το βιβλίο «Γερμανική Μυθολογία» με παιδικά και οικογενειακά παραμύθια. Έτσι ιδρύεται η Μυθολογική σχολή. Και εδώ λειτουργούν όπως οι ρομαντικοί, εκτιμούν τις πολιτιστικές αξίες του λαού τους και του παρελθόντος του. Εδώ εκτιμούν ιδιαίτερα τους μύθους και γι' αυτό ονομάστηκε κατά τον τρόπο αυτό. Για αυτούς η μυθολογία βρίσκεται στη βάση της λαογραφίας και κάποτε σύμφωνα με αυτούς οι μύθοι ήταν κοινοί για όλους.

ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΗ- ΛΕΝΙΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Το 1917 ιδρύθηκε στη Σ. Ένωση και πήρε διαστάσεις μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Στηρίζεται στην θεωρία της πάλης των τάξεων και της δικτατορίας του προλεταριάτου. Αυτή η θεωρία εξετάζει τον πολιτισμό για να προσεγγίσει το πρόβλημα ως ένα επίπεδο τις κοινωνικές δομές και τις σχέσεις μεταξύ τους. Αυτή είναι και η ουσία «βάσης» και «εποικοδομήματος». Τα δύο αυτά χαρακτηριστικά είναι αυτονομημένα και ανήκουν στις βιομηχανικές κοινωνίες.

Στις προβιομηχανικές κοινωνίες από την άλλη όπου η οικονομία αποτελεί μέρος της κοινωνικής συγκρότησης, και ως στοιχείο πολιτισμού μάλιστα με όλη τη σημασία της λέξης. Και εδώ δεν ισχύει το βάση-εποικοδόμημα. Για το λόγο αυτό και κάθε προσπάθεια

εφαρμογής πέφτει σε μεγάλα προβλήματα μεθόδου και θεωρίας και της ερμηνείας φαινομένων λαϊκού πολιτισμού.

Τέλος όχι μόνο στις προβιομηχανικές κοινωνίες αλλά και σήμερα η οικονομία δεν γίνεται να θεωρείτε στοιχείο πολιτισμού με την ευρεία σημασία του όρου. Από την οπτική αυτή το «βάση-εποικοδόμημα» στις προβιομηχανικές κοινωνίες χάνει το νόημά του.

2.1.1 ΓΝΩΣΤΟΙ ΛΑΟΓΡΑΦΟΙ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ

Ο πρώτος και ο σπουδαιότερος λαογράφος ο οποίος εδραίωσε την λαογραφία στην Ελλάδα είναι ο Νικόλαος Γ. Πολίτης. Ο Πολίτης γεννήθηκε στην Καλαμάτα το 1852, το ενδιαφέρον του για την λαογραφία αναπτύσσετε από τα μαθητικά του κιόλας χρόνια, και στο γυμνάσιο εκδίδει στα περιοδικά Ευτέρπη και Πανδώρα λαογραφικές του μελέτες. Το 1868-1872 σπούδασε Φιλολογία και το 1874-1875 Νομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Τις σπουδές του συνέχισε στο Μόναχο και την Γερμανία. Το 1876-1880 είναι συντάκτης του καταλόγου της Βουλής και το 1882 συνιδρυτής της Ιστορικής και Εθνολογικής Εταιρίας της Ελλάδας. Υπήρξε ωστόσο και καθηγητής (1890) στην έδρα της Μυθολογικής και Ελληνικής Αρχαιολογίας και πρύτανης στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Είναι ο πρώτος που εισήγαγε τον όρο της Λαογραφίας στην Ελλάδα το 1884 και το 1887 ως τμηματάρχης του Υπουργείου Παιδείας προέτρεψε τους Έλληνες εκπαιδευτικούς να συγκεντρώσουν λαογραφικό υλικό, το οποίο χρησιμοποίησε στις εργασίες του σχηματίζοντας παράλληλα μια άτυπη μορφή Λαογραφικού Αρχείου. Το 1889 εκδίδει τον πρώτο τόμο των «ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ» και το 1904 δημοσιεύει τους δύο τόμους, ο πρώτος είναι ο corpus και ο δεύτερος τον σχολιασμό των «ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΝ» ο οποίος στην πορεία δεν ολοκληρώθηκε. Βάση των έργων του λοιπόν ο Πολίτης αναδείχθηκε ένας από τους μεγαλύτερους διεθνείς λαογράφους. Και όπως παρατηρούσε ο μαθητής του Στίλπον Κυριακίδης τα έργα του εμφανίζουν την λαογραφία ως

μια εξελιγμένη συγκριτική επιστήμη η οποία έχει βασικό της στόχο να μελετήσει και να ερμηνεύσει τις λαϊκές εκδηλώσεις. Κάποιες από τις εκδηλώσεις αυτές αποτελούν την συνέχεια και την διαδοχή των κοινωνικών δεδομένων που έχουν προηγηθεί σε παλαιότερα βιώματα του λαού. Ο Κ. Παλαμάς αναφέρει χαρακτηριστικά ότι η μελέτη των «ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ» θα βοηθούσε στην σύνταξη μεγάλης συνθετικής εργασίας για την ελληνική ψυχή, και μίλησε για τις «ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ» του Πολίτη ως ένα πολύτιμο βιβλίο και δίτομο θησαυρό. Το 1907 προσθέτει στην διδασκαλία του και μαθήματα Λαογραφίας. Ο Νικόλαος Γ. Πολίτης είναι μια από τις μεγάλες προσωπικότητες του 20ου αιώνα αρχικά διότι εδραίωσε την λαογραφία ως επιστήμη, αλλά έδωσε και στους νεότερους τα ερεθίσματα και την δυνατότητα να συνεχίσουν. (Βιογραφίες ποιητών και Συγγραφέων Η ΣΩΤΗΡΑ σελ. 85)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΟΥΚΑΤΟΣ

Γεννήθηκε το 1908 στο Αργοστόλι της Κεφαλονιάς, το 1925 θα γραφτεί στην Φιλοσοφική σχολή του Πανεπιστημίου και θα κερδίσει υποτροφία των –ΓΕΝΙΚΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ- της καινούριας ως τότε Ακαδημίας Αθηνών. Το 1931 διορίστηκε καθηγητής στο Γυμνάσιο Κεραμικών στην Κεφαλονιά, από όπου ξεκινά και η λαογραφική του δράση. Το 1934 μεταφέρεται στο Ή Γυμνάσιο Αρένων Αθηνών όπου υπήρξε συνάδελφος με τον Γεώργιο Μέγα ο οποίος πρόσεξε το λαογραφικό ενδιαφέρον του φιλόλογου, με αποτέλεσμα όταν ο ίδιος διορίστηκε διευθυντής του Λαογραφικού Αρχείου της Ακαδημίας Αθηνών, εισηγήθηκε την απόσπασή του το 1938 στο Αρχείο και το 1946 τη μονιμοποίησή του ως συντάκτη. Σαν πανεπιστημιακός δάσκαλος στα τρία Ανώτατα Ιδρύματα που δίδαξε, ακολούθησε τη Λαογραφία Νικόλαου Πολίτη (ιδρυτή της Ελληνικής Λαογραφικής Επιστήμης), σε όλες τις εκδηλώσεις της λαϊκής ζωής. Ταυτόχρονα έδινε ερευνητική προσοχή και προς την σύγχρονη και αστική λαογραφία. Οι φοιτητές του παρακολουθούσαν με έντονο ενδιαφέρον τις παραδόσεις του. Το συγγραφικό του έργο είναι πλουσιότατο και πολυμερέςτατο, καλύπτει όλους τους τομείς της λαογραφικής επιστήμης και διαθέτει συνολικά πάνω από 700 δημοσιεύματα, οι εργασίες του στον τομέα αυτό θεωρούνται υποδειγματικές. (www.tovima.gr)

ΞΕΝΟΙ ΠΕΡΙΗΓΗΤΕΣ- ΛΑΟΓΡΑΦΟΙ

Την εποχή που οι εμπορικές ή κατασκοπευτικές επιχειρήσεις λειτουργούσαν μόνο υπό τον έλεγχο συγκεκριμένου αριθμού ανθρώπων και μάλιστα έξυπνων και προικισμένων ατόμων με σπουδαίες γνώσεις, ήταν λογικό και επόμενο να μας έχουν αφήσει γραπτές και πολύτιμες μαρτυρίες για όλους τους τομείς παρατηρητικότητας. Αυτό το χρωστάμε στο γεγονός πως ήταν ξένοι και τους ήταν εύκολο να παρατηρήσουν νέα πράγματα. Σε αυτούς η λαογραφία, η οικονομική ιστορία και η κοινωνιολογία χρωστούν πολλά. Το λαογραφικό υλικό που μας άφησαν για την ελληνική παραδοσιακή ζωή στα νησιά και την στερεά κινούνται μεταξύ της πληροφόρησης και της μελέτης ανάλογα με τον χρόνο, την διάθεση και το επίπεδο και την ειδίκευση του κάθε περιηγητή. Τον 15ο αιώνα ο Πιέτρο Κάσολα συγκέντρωσε πληροφορίες για την Μεθώνη. Τον 16ο αιώνα ο Πιέρε Μπελόν λέει πως

«οι ελληνικοί πληθυσμοί που ζουν στα νησιά και τα ορεινά μέρη, διατηρούν τα έθιμα των αρχαίων προγόνων τους, διαφορετικά από εκείνους κάτω από τους Τούρκους που ακολουθούν και τις τουρκικές συνήθειες» (Τα λαογραφικά Παναγιώτης Ν. Μπάρκας Κεφ. 4 σελ. 36)

2.1.2 Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

Η τεχνολογία στις μέρες μας αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινότητας του ανθρώπου. Μέσα από την συνεχή εξέλιξή της έχει διευκολύνει το βιοτικό επίπεδο της ανθρωπότητας χαρίζοντας νέα καινοτόμα προϊόντα. Τα μέσα που διαθέτουμε σήμερα στο παρελθόν για τους ανθρώπους άλλων εποχών θα αποτελούσαν σήμερα πολυτέλεια. Η τεχνολογία θα λέγαμε πως έχει μια σχέση αλληλεπίδρασης με τον άνθρωπο και τις κοινωνίες και εξυπηρετεί κάποιους σκοπούς. Η τεχνολογία δεν είναι ούτε μόνο θετική ούτε μόνο αρνητική και δεν αποτελεί από μόνη της παράγοντα κοινωνικής αλλαγής. Κάθε φορά έχει συγκεκριμένες ιδιότητες και προοπτικές. Η χρήση και η εκμετάλλευσή της στηρίζεται στον ανθρώπινο παράγοντα και έτσι οι σύγχρονες τεχνολογίες δημιουργούν προϋποθέσεις για νέες μεθόδους και τακτικές κυριαρχίας πάνω στις κοινωνίες.

Το ευρύ φάσμα προϊόντων που μας έχει χαρίσει η εξέλιξη της τεχνολογίας καλύπτει από νέες οικιακές συσκευές μέχρι και τεχνολογικά μέσα προβολής. Ωστόσο η μη σωστή χρήση της τεχνολογίας πλέον έχει δημιουργήσει πολλούς κινδύνους για την ανθρωπότητα και το μέλλον της. Αρχικά ο σύγχρονος τρόπος ζωής έχει αρνητικό αντίκτυπο στην ψυχή του ατόμου, οι γρήγοροι και αγχωτικοί ρυθμοί της καθημερινότητας και συνάμα η συνεχής χρήση της τεχνολογίας οδηγεί τον άνθρωπο στην απομόνωση και τη μοναξιά. Η εκτεταμένη χρήση της αποστασιοποιεί τους ανθρώπους με αποτέλεσμα να χάνεται η αληθινή και προσωπική επαφή και να αντικαθίσταται από απρόσωπα μηνύματα mail κλπ.

Συμπεραίνουμε λοιπόν πως εκτός από τα καλά που έχει προσφέρει η εξέλιξη της τεχνολογίας στην ανθρωπότητα, έχει κάνει και ανεπανόρθωτο κακό σε αυτήν πράγμα για το οποίο δεν ευθύνεται απόλυτα και μόνο η τεχνολογία αλλά και ο ίδιος ο άνθρωπος. Αυτό συμβαίνει διότι δεν δέχεται να χρησιμοποιήσει συνετά τα αγαθά που του δίνονται και επιλέγει την «αχόρταγη» χρήση τους προς ευχαρίστηση και όφελός του.

Η τεχνολογία λοιπόν έχει προσφέρει σε πολλούς τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας όπως αυτόν της ιατρικής, τα μέσα μεταφοράς, τα μέσα επικοινωνίας και πολλά άλλα. Έχει συμβάλει όμως και στον τομέα των μουσείων, με την δημιουργία διαδικτυακών μέσων πληροφόρησης του ιντερνετικού κοινού το οποίο έχει αυξηθεί όπως ήταν αναμενόμενο με την εξέλιξη της τεχνολογίας.

2.2 ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΑ

Αναφέρθηκε παραπάνω ότι η τεχνολογία εκτός από τους υπόλοιπους τομείς τους οποίους έχει βοηθήσει, συνέβαλε και στον τομέα των μουσείων. Άρχισαν να δημιουργούνται ιστοσελίδες μουσείων με φόρμες πληροφοριών για αυτά φωτογραφικό υλικό από τις συλλογές τους. Αυτό το γεγονός αυξάνει το ενδιαφέρον του επισκέπτη για το εκάστοτε μουσείο όχι μόνο από ψηφιακή άποψη αλλά γεννά και το ενδιαφέρον για επίσκεψη στον ίδιο τον χώρο του μουσείου. Η δημιουργία ιστοτόπων για τα μουσεία άνοιξε νέες πόρτες στην ενημέρωση των επισκεπτών πράγμα που ωφελεί από μια άποψη τον συγκεκριμένο τομέα. Αρχικά έδωσε την δυνατότητα σε ανθρώπους που δεν είχαν την άνεση να επισκεφθούν ένα από αυτά τα μουσεία να δουν κάποια από τα εκθέματα και να πληροφορηθούν σχετικά με τα μουσεία αυτά.

Με τον τρόπο αυτό τα μουσεία διαθέτουν ένα μέσο προβολής και επικοινωνίας έτσι ώστε να αναπτύσσονται καλύτερες σχέσεις με το κοινό. Η ύπαρξη ιστοσελίδων για τα μουσεία εξυπηρετεί κάποιους συγκεκριμένους σκοπούς όπως είναι η εκπαίδευση, η ενημέρωση, η ψυχαγωγία, η ίδια η παρουσία του μουσείου στο internet κ.α. Έτσι τα μουσεία αξιοποιώντας την δυναμική του internet κερδίζουν δημοσιότητα, επίσκεψη εξ' αποστάσεως στο μουσείο, επικοινωνία του μουσείου με το κοινό και με συνεργάτες του κλπ.

Το επίκεντρο ενδιαφέροντος των μουσείων δεν είναι τόσο οι συλλογές αλλά το κοινό τους. Αυτό ακριβώς το γεγονός βοηθά τους χρήστες των ιστοτόπων να επιλέγουν τα μουσεία αλλά και συγκεκριμένα αντικείμενα τα οποία θέλουν να δουν και να συγκεντρώνουν τις σχετικές με αυτά πληροφορίες αποκτώντας έτσι την δική τους «μουσειακή εμπειρία». Με τον τρόπο αυτό οι ιστοσελίδες αποκτούν εκπαιδευτικό χαρακτήρα και βοηθά τους χρήστες να χρησιμοποιούν τις συλλογές και τις πληροφορίες με σωστό για αυτούς τρόπο. Υπόδειγμα ιστοτόπου αποτελεί το site του Βρετανικού Μουσείου το οποίο δίνει στους επισκέπτες του την δυνατότητα να επιλέγουν τι θα δουν και στις πληροφορίες που υπάρχουν βρίσκεται και ένα σχετικό λεξικό για επιπλέον πληροφορίες.

Τα μουσεία εκτός των παραπάνω πλεονεκτημάτων που διαθέτουν με την εφαρμογή ιστοτόπων κερδίζουν και κάτι επιπλέον. Δίνουν την δυνατότητα στους επισκέπτες να βγάλουν online εισιτήρια για μια επίσκεψη σε αυτό. Με το προνόμιο αυτό το μουσείο «εκμεταλλεύεται» τον ενθουσιασμό των επισκεπτών να επισκεφθούν από κοντά το μουσείο που βλέπουν από το internet. Έτσι το μουσείο έχει την δυνατότητα να ελέγχει την επισκεψιμότητα και την προσέλευση επισκεπτών ανά πάσα ώρα και στιγμή. Έτσι και ο επισκέπτης διευκολύνεται έχοντας πιο εύκολα ένα εισιτήριο και το μουσείο ελέγχει τον αριθμό των επισκεπτών.

Συμπεραίνουμε λοιπόν ότι οι ιστότοποι των μουσείων ωφελούν τόσο τα ίδια όσο και τους επισκέπτες τους. Είναι μια σχέση αλληλεπίδρασης μεταξύ τους και αναβαθμίζει ως ένα βαθμό τις συλλογές των μουσείων σε ένα ευρύ κοινό το οποίο μπορεί να μην είχε την ευκολία να επισκεφτεί από κοντά τα μουσεία αυτά.

Οι μουσειακοί χώροι στην εποχή μας έχουν διευρυνθεί ποικιλοτρόπως, αφού μεταξύ των άλλων η χρήση ηλεκτρονικών μέσων πληροφόρησης παρέχει την δυνατότητα να «επισκεφθεί» κάποιος ένα μουσείο από το σπίτι του, ή από ένα μουσείο να «επισκεφθεί» άλλα μουσεία. Παρά τις μεγάλες δυνατότητες πληροφόρησης που παρέχει η ηλεκτρονική περιήγηση και επίσκεψη των μουσείων, θα πρέπει να σημειωθεί πως ο ηλεκτρονικός μουσειακός χώρος διαφέρει από τον πραγματικό μουσειακό χώρο και πως το κοινό αποκομίζει διαφορετικές παραστάσεις και εμπειρίες. Τα μουσειακά αντικείμενα χάνουν μεγάλο μέρος της αξίας και της σημασίας τους, αφού η μετατροπή τους σε ηλεκτρονικές εικόνες αφαιρεί από αυτά την υλικότητα, τη σταθερότητα, τη μοναδικότητα και την αυθεντικότητα της τρισδιάστατης μορφής τους. Οι ηλεκτρονικές μορφές παρουσίασης μουσείων επιβάλλουν διαφορετικά νοήματα, σημασίες και αξίες και στο ίδιο το μουσείο και στα μουσειακά αντικείμενα, και διαμορφώνει έτσι παραστάσεις, εμπειρίες και γνώση διαφορετικών τύπων. Η χρήση ηλεκτρονικών μέσων πληροφόρησης γενικότερα περιλαμβάνει τη διαμόρφωση του μουσειακού χώρου. Η χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών, CD ROM και touch- screens δίνει την δυνατότητα στους επισκέπτες ενός μουσείου να παίρνουν πολλές πληροφορίες για τα εκθέματα, που δίχως την χρήση ηλεκτρονικών μέσων θα ήταν αδύνατη. Επομένως έμμεσα, τα ηλεκτρονικά μέσα διευρύνουν τον μουσειακό χώρο και εμπλουτίζουν τα εκθέματα με πολλές εναλλακτικές σημασίες. Ταυτόχρονα όμως μεταλλάσσουν την υπόσταση του μουσειακού χώρου και των εκθεμάτων, γιατί προσελκύουν το ενδιαφέρον του κοινού και κυρίως των νέων, φέρνοντας ως αποτέλεσμα την μείωση του χρόνου και της προσοχής που πρέπει να αποδίδεται στα ίδια τα αντικείμενα. Πολλοί μουσειολόγοι για τον λόγο αυτό προτείνουν την ελεγχόμενη και διακριτική χρήση των ηλεκτρονικών μέσων στους εκθεσιακούς χώρους των μουσείων έτσι ώστε να μην ανταγωνίζονται τα εκθέματα. (Μουσεία Εμείς τα Πράγματα και ο Πολιτισμός Ειρήνη Νάκου σελ. 151-152)

3. ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΧΑΙΝΩΝ & Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑΣ

Το λαογραφικό μουσείο Λεχαινών εγκαινιάστηκε στις 26 Οκτωβρίου του 1998 σε συνεργασία με τον δήμο της περιοχής, την εκκλησία και τα δημοτικά σχολεία της περιοχής. Από την στιγμή που αναφερόμαστε σε λαογραφικό μουσείο μιλάμε για αντικείμενα της καθημερινής ζωής των ανθρώπων μιας παλαιότερης εποχής. Τα Λεχαινά είναι ένας τόπος στον οποίο γεννήθηκε και έζησε τα πρώτα χρόνια της ζωής του ο μεγάλος Έλληνας πεζογράφος και λαογράφος Ανδρέας Καρκαβίτσας. Ο άνθρωπος αυτός ήταν λάτρης της λαογραφίας, ταξίδευε σε διάφορους τόπους και συγκέντρωνε πληροφορίες για τον τρόπο ζωής των ανθρώπων, τις οποίες χρησιμοποιούσε και στα διηγήματά του. Το σπίτι του βρίσκεται δίπλα στο λαογραφικό μουσείο πράγμα που έδωσε και την αφορμή για την επιλογή της θέσης του. Αλλά ας αναφερθούμε λίγο παραπάνω στην ζωή και την δράση του Α. Καρκαβίτσα. Ο Καρκαβίτσας όπως αναφέραμε γεννήθηκε στα Λεχαινά Ηλείας το 1866 και πέθανε στο Μαρούσι Αττικής το 1922. Έζησε τα πρώτα χρόνια της ζωής του στα Λεχαινά και τελείωσε το γυμνάσιο στην Πάτρα και σπούδασε γιατρός στην Αθήνα. Υπηρέτησε γιατρός στα καράβια και με τον τρόπο αυτό είχε την ευκαιρία να γνωρίσει την θάλασσα της οποίας τους καημούς και την αγάπη αποτύπωσε στα διηγήματά του (Τα λόγια της πλώρης κ. α). Στην πορεία σαν στρατιωτικός γιατρός εξερεύνησε την ελληνική επαρχία, γνώρισε τους κατοίκους της, τις λαϊκές παραδόσεις, τα έθιμα, τα ήθη και έτσι μας έδωσε τις ηθογραφικές τους ιστορίες. Εξαιτίας των φρονημάτων του φυλακίστηκε στην Θεσσαλονίκη και εξορίστηκε στα Λεχαινά και την Μυτιλήνη.

Χρησιμοποιώντας την καθαρεύουσα στα διηγήματά του κατέληξε να γίνει δημοτικιστής και να συμπεριληφθεί μαζί με τον Παπαδιαμάντη και τον Κονδυλάκη στην ηθογραφική πεζογραφία. Το έργο του Α. Καρκαβίτσα είναι γεμάτο από απόκληρους της ζωής, βιοπαλαιστές, ψαράδες, θαλασσοδαρμένους, κατατρεγμένους κλπ. Ο Καρκαβίτσας μας ζωγραφίζει τέλεια ηθογραφικά και λαογραφικά τους ανθρώπους της εποχής του καιρού του και για τον λόγο αυτό διαθέτει ξεχωριστή θέση στη λογοτεχνία μας. Κάποια από τα έργα του είναι: «Η λυγερή», «Ο ζητιάνος», «Λόγια της πλώρης», «Παλιές αγάπες» και πολλά άλλα.

Εικόνα 1: Ανδρέας Καρκαβίτσας

Το νεοκλασικό του πλέον σπίτι το οποίο όπως αναφέραμε παραπάνω βρίσκεται δίπλα στο λαογραφικό μουσείο Λεχαινών. Το γεγονός αυτό έδωσε αφορμή ώστε να επιλεγεί η τοποθεσία του μουσείου, δεν είναι ο μόνος παράγοντας βέβαια, αλλά είναι και από τους πιο σημαντικούς.

Εικόνα 2: Το σπίτι του Α. Καρκαβίτσα

Όπως βλέπετε πρόκειται για ένα πανέμορφο διώροφο κτήριο με τα κλασικά στοιχεία της εποχής. Κάποτε το σπίτι ήταν ανοιχτό προς το κοινό αλλά στο πέρασμα των χρόνων η δυνατότητα αυτή έπαψε να υπάρχει. Σε ένα αντίστοιχα όμορφο και καλοδιατηρημένο νεοκλασικό στεγάζεται και το λαογραφικό μας μουσείο για το οποίο θα μιλήσουμε αναλυτικά στην αμέσως επόμενη ενότητα.

Όσον αφορά λοιπόν τον Α. Καρκαβίτσα καταλαβαίνουμε πως πρόκειται για μια σπουδαία προσωπικότητα η οποία βοήθησε και παρότρυνε τους κατοίκους των Λεχαινών να προχωρήσουν στην ίδρυση του Λαογραφικού μουσείου και προς τιμή του μεγάλου Α. Καρκαβίτσα αλλά και προς τιμήν του λαϊκού βίου της περιοχής.

3.1 ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Όπως αναφέρθηκε και παραπάνω το λαογραφικό μουσείο Λεχαινών ιδρύθηκε το 1998 και άνοιξε τις πόρτες του στο κοινό στις 26 Οκτωβρίου του 1999. Το κτήριο όπου στεγάζει το λαογραφικό μουσείο είναι το διατηρητέο 'ΜΑΣΤΡΟΒΑΣΙΛΗ'. Πρόκειται για ένα κτήριο το οποίο χτίστηκε το 1986 και αποτελεί ένα από το ομορφότερα κτήρια της περιοχής. Διαθέτει άψογη εσωτερική διακόσμηση με κλασικά έπιπλα τα οποία βέβαια χρησιμοποιήθηκαν για την συλλογή του μουσείου αλλά διαθέτει και υπέροχες τοιχογραφίες και οροφोगραφίες.

Εικόνα 3: Η πρόσοψη του Λαογραφικού Μουσείου Λεχαινών

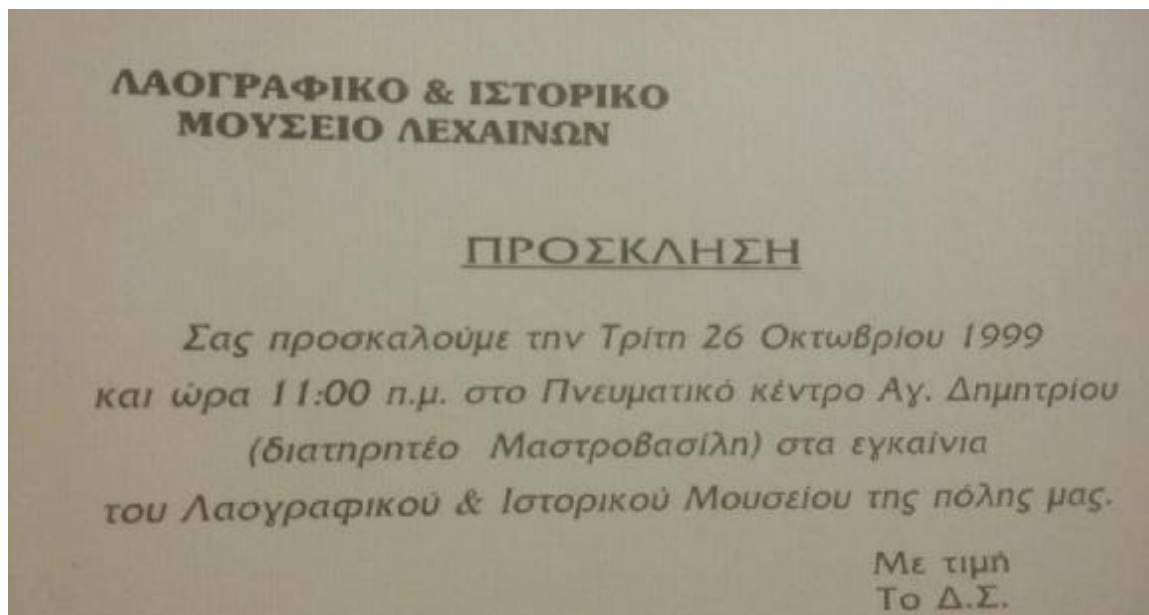
Το μουσείο λοιπόν αποτελείται στο σύνολό του από 480 αντικείμενα, τα οποία συγκεντρώθηκαν έπειτα από δωρεές οικογενειών των Λεχαινών. Οι κάτοικοι έδειξαν μεγάλο ενδιαφέρον στην ιδέα συλλογής αντικειμένων για την δημιουργία του μουσείου και αυτό μάλιστα φαίνεται από τον αριθμό των αντικειμένων που συγκεντρώθηκαν. Αυτό φάνηκε βέβαια και στα εγκαίνια του μουσείου όπου οι κάτοικοι έσπευσαν να το επισκεφθούν και να δουν τα αντικείμενα των προγόνων τους σε οργανωμένες συλλογές.

Οι συλλογές του μουσείου τώρα είναι χωρισμένες σε ενότητες ανάλογα με την χρήση τους. Συγκεντρωτικά οι ενότητες του μουσείου είναι οκτώ και αποτελούνται από: το σχολείο, την κρεβατοκάμαρα, τις φορεσιές, τον αργαλειό και τα υφαντά, μαγειρείο, το καμίνι, το τσαγκαράδικο, το πετάλωμα και την γεωργία. Υπάρχει λοιπόν ποικιλία ενοτήτων στο χώρο, ειδικά βέβαια διαμορφωμένων έτσι ώστε να θυμίζουν την τότε εικόνα της καθημερινότητας. Τα αντικείμενα βέβαια εφόσον αποτελούν δωρεά έχουν σε κάποιο εμφανές σημείο ένα καρτελάκι με το όνομα της οικογένειας που έχει δωρίσει το κάθε αντικείμενο. Τα αντικείμενα συντηρήθηκαν πριν την τοποθέτησή τους στις κατάλληλες ενότητες και ακόμα μέχρι και σήμερα γίνεται συχνή συντήρηση σε αυτά.

3.2 ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Στο σημείο αυτό επέλεξα να παρουσιάσω την πρόσκληση των εγκαινίων του μουσείου.

Πρόσκληση

Εικόνα 4: Η πρόσκληση εγκαινίων

Εικόνα 5: Το πίσω μέρος της πρόσκλησης

Όπως μπορούμε να δούμε στο πίσω μέρος της πρόσκλησης αναγράφεται το 'Σεβασμός στην Παράδοση', το μότο αυτό χρησιμοποιείται ακόμα και σήμερα από τους ανθρώπους που βοήθησαν στην δημιουργία του μουσείου. Ωστόσο δεν είναι ανεξάρτητο αλλά ταιριάζει πλήρως σε ένα λαογραφικό μουσείο καθώς αν δεν σεβόμαστε τις παραδόσεις μας δεν θα μπορέσει να υπάρξει σωστή συνέχεια πολιτισμού. Οι παραδόσεις κάθε τόπου αποτελούν τις ρίζες και τα κληροδοτήματα των ανθρώπων αυτών που τις δημιούργησαν. Ένα ακόμα στοιχείο το οποίο θεώρησα απαραίτητο να δώσω σχετικά με το μουσείο είναι το πρώτο ενημερωτικό φυλλάδιο που τυπώθηκε για το νέο τότε λαογραφικό μουσείο.

ΛΛΟΓΡΑΦΙΚΟ & ΙΣΤΟΡΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ Δήμου ΛΕΧΛΙΝΩΝ

στο διατηρητέο "ΜΑΣΤΡΟΒΑΣΙΛΗ"

ΣΕΒΑΣΜΟΣ
ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Εικόνα 6: Η πρόσοψη του φυλλαδίου

*Εργαλεία του γεωργού και του κτηνοτρόφου,
από τις κυριότερες ασχολίες των κατοίκων.*

Το Μουσείο ιδρύθηκε το 1999 με τη συνεργασία του Δήμου, της εκκλησίας και των Δημοτικών σχολείων της πόλης μας.

Στεγάζεται στο διατηρητέο “ΜΑΣΤΡΟΒΑΣΙΛΗ” το οποίο παραχωρήθηκε από το εκκλησιαστικό συμβούλιο του Αγίου Δημητρίου.

Σκοπός του είναι η διάσωση και η προβολή της λαϊκής μας τέχνης για να θυμηθούν οι παλαιότεροι και να γνωρίσουν οι νεότεροι.

ευγενική ΧΟΡΗΓΙΑ: Ν. ΠΡΟΒΗΣ Α.Ε

Εικόνα 7: Το πίσω μέρος του φυλλαδίου

Βλέπουμε λοιπόν πως πρόκειται για ένα απλό φυλλάδιο με ελάχιστες πληροφορίες. Σκοπός ήταν η προσέλευση επισκεπτών κρατώντας όμως τα πιο σπουδαία στοιχεία του μουσείου «κρυφά». Το Λαογραφικό Μουσείο Λεχαινών λοιπόν είναι ένα σχετικά μικρό μουσείο με αντικείμενα τα οποία συγκεντρώθηκαν από τους ίδιους τους κατοίκους της περιοχής. Είναι ένα επαρχιακό μουσείο αλλά πολύ ενδιαφέρον κατά τα' άλλα, καθώς οι παραδόσεις, τα ήθη, τα έθιμα και ο λαϊκός τρόπος ζωής αποτελούν για τον κάθε τόπο κάτι το ξεχωριστό. Και αυτός ακριβώς ήταν και ο σκοπός της εργασίας μου. Να δείξω δηλαδή πως ένα μικρό επαρχιακό μουσείο μπορεί να διαθέτει ολοκληρωμένη και όμορφη συλλογή και να προβάλλει με τον κατάλληλο τρόπο τις συνήθειες και όσα αναφέραμε παραπάνω, μιας περιοχής.

4. ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΙΣΤΟΤΟΠΟΥ

Ξεκινώντας λοιπόν την δημιουργία του ιστοτόπου αρχικά εγκαταστάθηκαν δυο προγράμματα το xampp control και το WordPress στην ελληνική του μορφή.

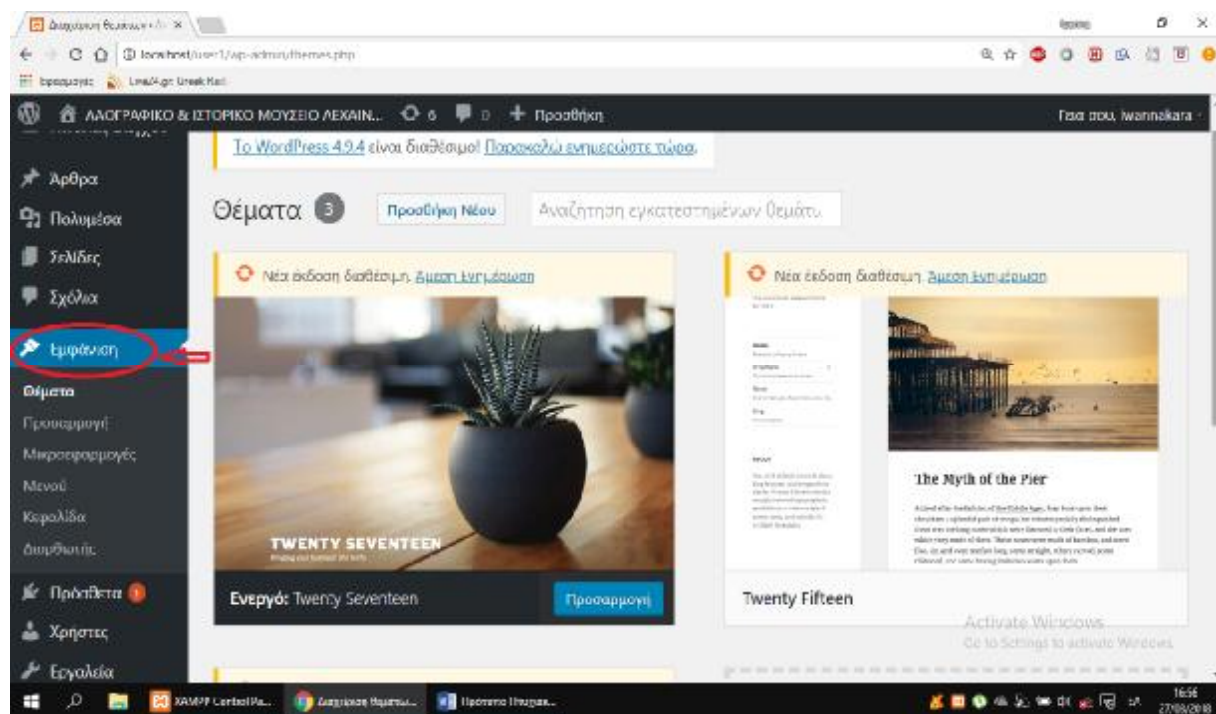
Έπειτα μπαίνοντας στο xampp το οποίο διαθέτει τους servers ώστε να λειτουργεί το πρόγραμμα δημιουργείται μια βάση δεδομένων για να μπορέσει να ανοίξει το πρόγραμμα του WordPress και να δημιουργηθεί ο ιστότοπος.

Η όλη διαδικασία διήρκεσε τουλάχιστον 3 μήνες. Και διήρκεσε τόσο πολύ διότι έπρεπε να υπάρχει πλήρης επίγνωση των βημάτων που έγιναν για την εγκατάσταση των προγραμμάτων.

Η διαδικασία αυτή είναι αρκετά δύσκολη και χρονοβόρα για κάποιον που δεν έχει και την καλύτερη επαφή με τους υπολογιστές και τα προγράμματα παρ' όλα αυτά το αποτέλεσμα είναι αρκετά ικανοποιητικό.

Μόλις πραγματοποιήθηκε η επιτυχής εγκατάσταση των προγραμμάτων άρχισε η συγκέντρωση των πληροφοριών και του φωτογραφικού υλικού το οποίο θα έπρεπε να χρησιμοποιηθεί για να δημιουργηθεί ο ιστότοπος με βάση πάντα το προφίλ που προβάλλει το ίδιο το μουσείο στον επισκέπτη. Διότι η δημιουργία ενός ιστοτόπου για ένα μουσείο αφορά άμεσα και το κοινό στο οποίο απευθύνεται γιατί η πραγματική του εικόνα δεν πρέπει να παρεκκλίνει και να αλλοιώνεται χάνοντας έτσι την αξία του.

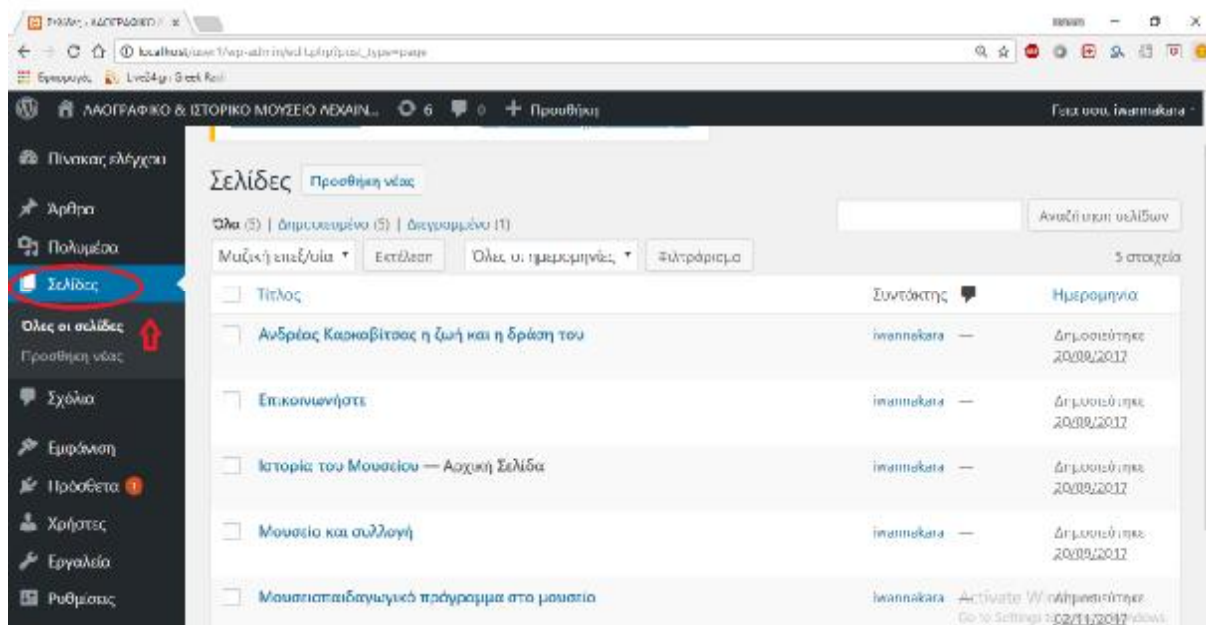
Έχοντας κατεβάσει το πρόγραμμα και ανοίγοντάς το, η πρώτη εργασία που πρέπει να γίνει είναι η επιλογή θέματος πάνω στο οποίο θα διαμορφωθεί το site. στις ακόλουθες σελίδες περιγράφονται με λεπτομέρειες τα βήματα και οι ενέργειες που έγιναν για την δημιουργία του site.

Εικόνα 8: Η μπάρα εργαλείων του προγράμματος

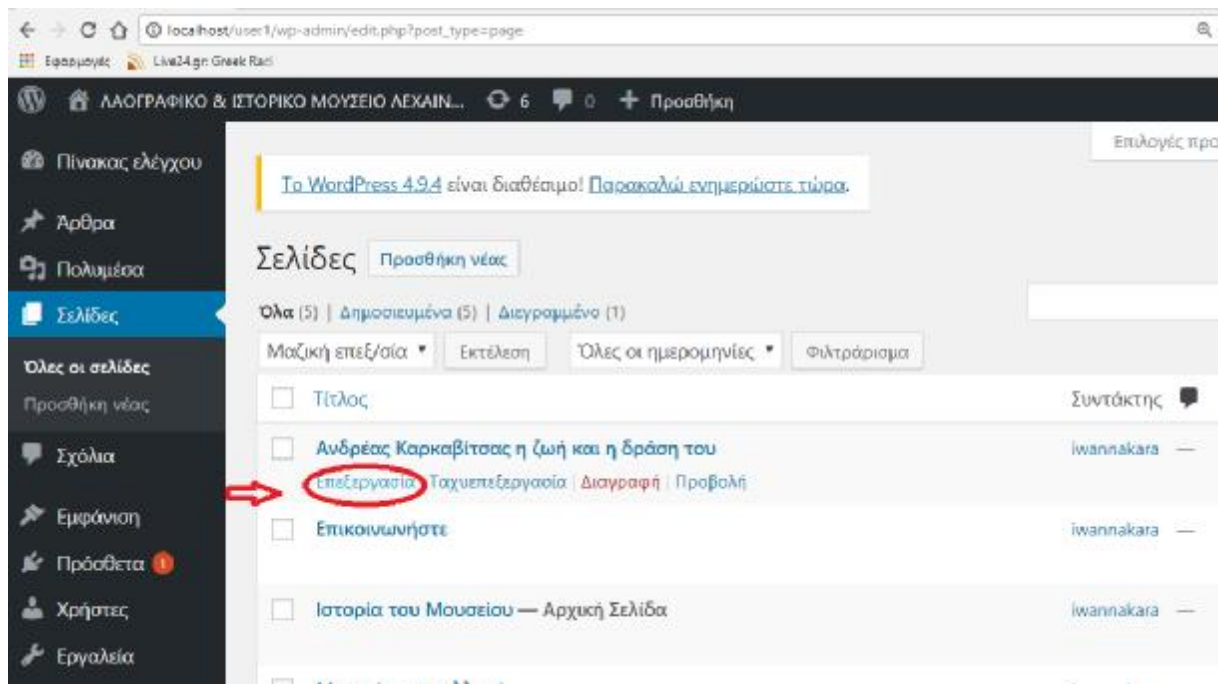
Επιλέγοντας στον πίνακα εργαλείων το παράθυρο εμφάνιση, ανοίγει τις επιλογές και έτσι επιλέγεται το θέμα που θα χρησιμοποιηθεί στο site.

Το επόμενο βήμα είναι να διαμορφωθούν οι σελίδες του site έχοντας έναν αντιπροσωπευτικό τίτλο η κάθε μια ως προς το περιεχόμενό τους.

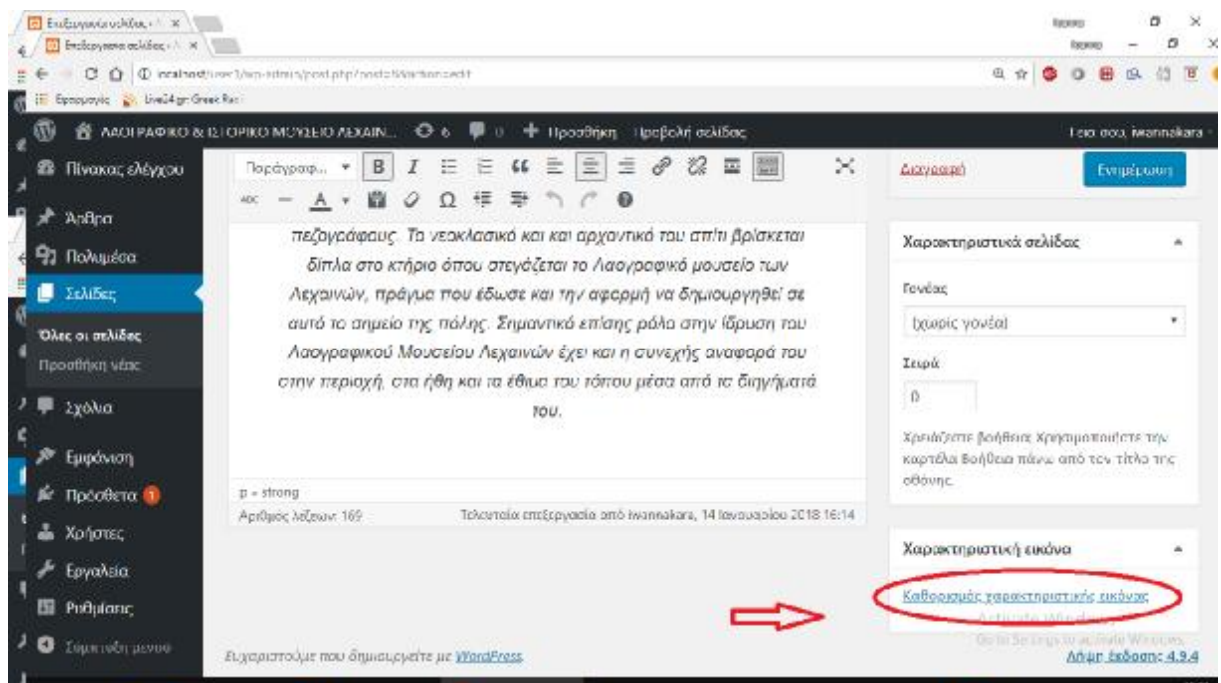
Εικόνα 9: Η δημιουργία σελίδων

Από την στιγμή που έχουν δοθεί οι τίτλοι των σελίδων το αμέσως επόμενο βήμα είναι να αναπτυχθούν μια μία οι σελίδες, με τις πληροφορίες που πρέπει να έχει η κάθε μία.

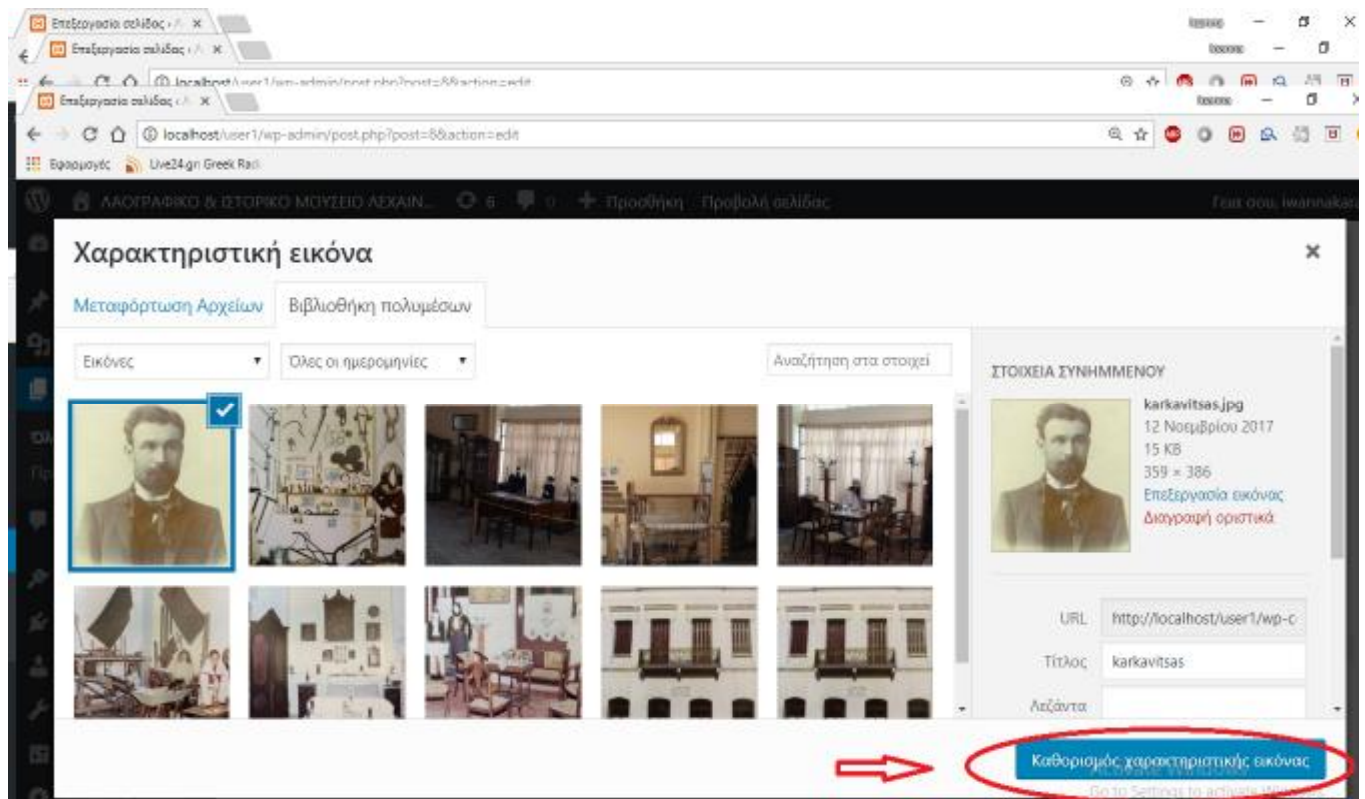
Εικόνα 10: Ο τρόπος επεξεργασίας των σελίδων

Επιλέγοντας ακριβώς κάτω από τον τίτλο της σελίδας την επεξεργασία μπαίνουμε στην σελίδα για να δημιουργήσουμε τα κείμενα που αυτή θα έχει. Κάτι ακόμα που εφαρμόζεται στην κάθε σελίδα είναι και η τοποθέτηση αντιπροσωπευτικής εικόνας για την κάθε μια, αυτό γίνεται με τον εξής τρόπο :

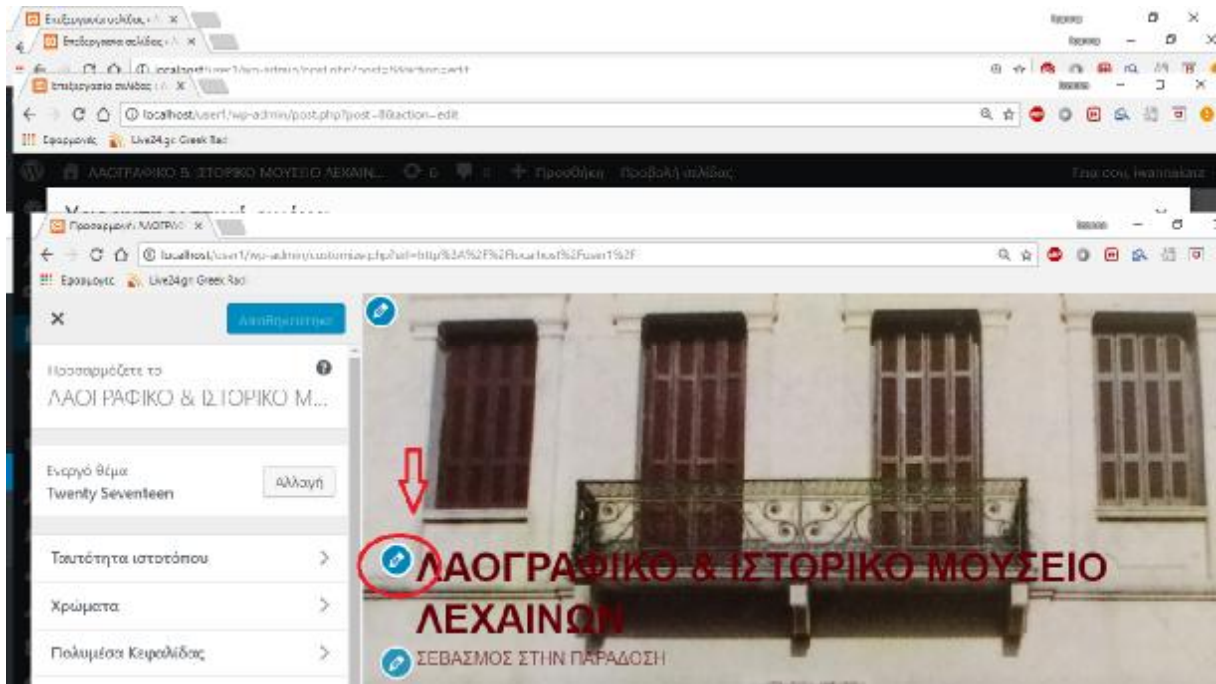
Εικόνα 11: Η επιλογή εικόνας για κάθε σελίδα

Σε κάθε επεξεργασία σελίδας στο κάτω δεξιά μέρος υπάρχει η επιλογή Καθορισμός χαρακτηριστικής σελίδας. Πατώντας εκεί ανοίγει η gallery με τις φωτογραφίες που έχουν αποθηκευτεί και στην συνέχεια επιλέγεται η φωτογραφία για την σελίδα.

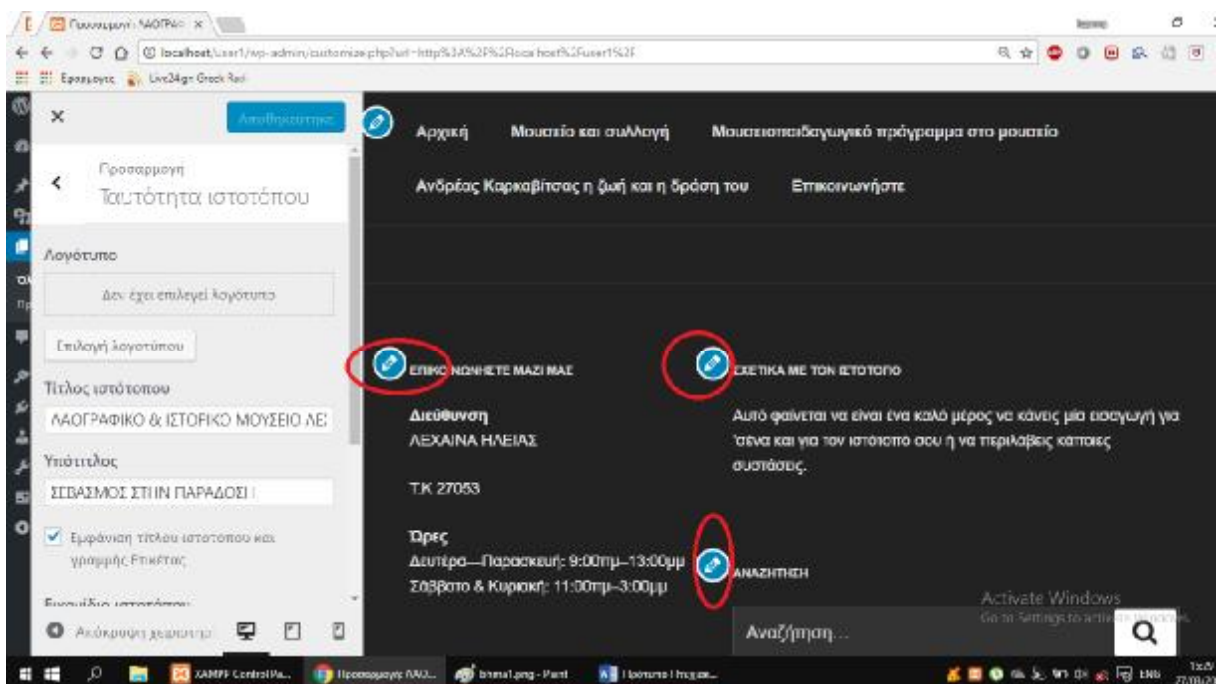
Εικόνα 12: Ο καθορισμός κάθε εικόνας

Επιλέγοντας την επιθυμητή εικόνα με την επιλογή Καθορισμός χαρακτηριστικής εικόνας, η εικόνα που έχει επιλεγεί έχει τοποθετηθεί στην σελίδα. Μόλις ολοκληρωθούν οι συγκεκριμένες διαδικασίες σε κάθε σελίδα. Έχοντας με τον ίδιο τρόπο τοποθετήσει την εικόνα και στο εξώφυλλο του site τοποθετείτε και ο τίτλος του:

Εικόνα 13: Η επεξεργασία τίτλων

Έχοντας τελειώσει με όλες τις εκκρεμότητες του site και των σελίδων, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο διαμορφώνεται και η φόρμα επικοινωνίας προς το κοινό.

Εικόνα 14: Η επεξεργασία της φόρμας πληροφοριών

Με αυτά τα βήματα διαμορφώθηκε όσο το δυνατόν καλύτερα το site αφού όπως είναι εμφανές πρόκειται για ένα αρκετά εύχρηστο πρόγραμμα το οποίο διαθέτει πολλά εργαλεία έτσι ώστε να επιλέγεται το καλύτερο ανάλογα με το τι θέλει ο καθένας να χρησιμοποιήσει.

4.1 ΤΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΟ ΥΛΙΚΟ ΤΟΥ ΙΣΤΟΤΟΠΟΥ

Το υλικό που χρησιμοποιήθηκε για τον ιστότοπο συλλέχθηκε από το ίδιο το μουσείο αρχικά αλλά και από το πλήθος πληροφοριών που υπήρχαν. Η πληθώρα υλικού που διατέθηκε κάλυπτε όλο το φάσμα των θεμάτων που έπρεπε να καλυφθούν μέσα στην εργασία. Είχα πληροφορίες και για την ιστορία της ίδρυσής του και για όλες τις διάφορες ενότητες που συμπεριέλαβα στο site.

Εκτός από το πλήθος πληροφοριών που υπήρχαν, υπήρχε και το εξίσου πλούσιο και αρκετό φωτογραφικό υλικό που διευκόλυνε αρκετά. Αξίζει να σημειωθεί στο σημείο αυτό πως οι φωτογραφίες που βρίσκονται στον ιστότοπο είναι πρωτότυπες και τραβηγμένες στο ίδιο τον χώρο του μουσείου. Δεν χρειάστηκε να γίνουν περεταιίρω έρευνες για συγκεντρωτικό υλικό και αυτό για το οποίο έπρεπε να δοθεί ιδιαίτερη βάση είναι το πώς θα αξιοποιούνταν οι πληροφορίες και οι φωτογραφίες που υπήρχαν.

Ανοίγοντας λοιπόν το πρόγραμμα ξεκίνησε να φτιάχνεται το εξώφυλλο του site στο οποίο τοποθετήθηκε ως φόντο φωτογραφία από την πρόσοψη του κτηρίου. Ήταν η κατάλληλη φωτογραφία για την έναρξη του ιστοτόπου καθώς το κτήριο είναι όμορφο και επιβλητικό και θα τραβήξει το ενδιαφέρον του επισκέπτη. Για να προσελκύσει ένας ιστότοπος μουσείου το απαιτούμενο κοινό πρέπει να διαθέτει τα κατάλληλα μέσα με τα οποία ο επισκέπτης να μπορεί να περιηγηθεί σε αυτόν. Σημαντικό και ενδιαφέρον σε έναν ιστότοπο επίσης είναι να μπορεί ο επισκέπτης να εκφράσει την άποψή του και να κάνει τυχόν παρατηρήσεις για την βελτίωσή του. Αυτό δίνει την δυνατότητα στο διαδικτυακό κοινό να έχει μια πιο ενεργή σχέση με το site το οποίο επισκέπτεται και να νοιώθει πως συμβάλει ή και συμμετέχει στην σωστή του λειτουργία και την κατάλληλη ενημέρωση.

4.2 Η ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΙΣΤΟΤΟΠΟΥ

Η δομή του ιστοτόπου είναι επίσης λογική και συνολική. Καλύπτει όλες τις ενότητες που αφορούν το μουσείο (αυτές που έπρεπε να προβληθούν τουλάχιστον). Σε έναν ιστότοπο δεν πρέπει να παρουσιάζονται όλες οι ενότητες από τις συλλογές των μουσείων καθώς ο επισκέπτης πρέπει να παίρνει μια γεύση από αυτό και όχι να προβάλλεται πλήρως, για να δημιουργείται η επιθυμία να το επισκεφθούν από κοντά. Αποτελείται συνολικά από τέσσερις σελίδες που έχουν τα απαραίτητα. Η πρώτη αναφέρει την ιστορία ίδρυσης του μουσείου με όλες τις απαραίτητες λεπτομέρειες και την κατάλληλη βέβαια φωτογραφία.

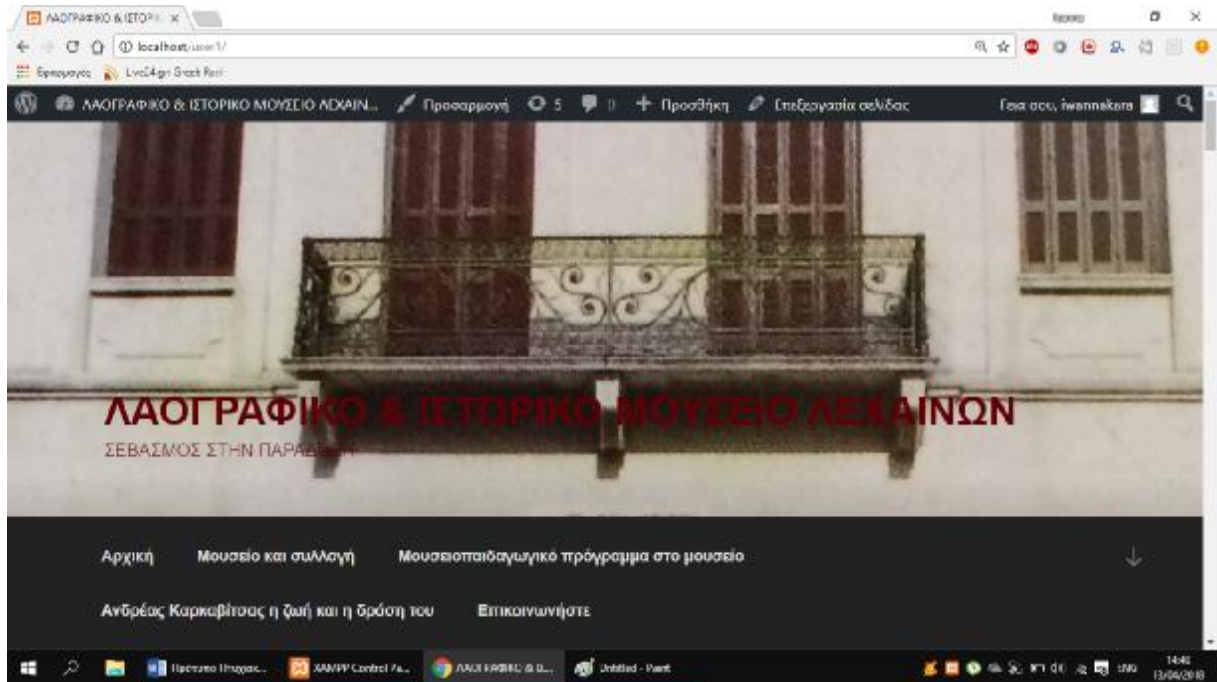
Στην δεύτερη σελίδα αναφέρεται η συλλογή του μουσείου επίσης παραθέτοντας τις κατάλληλες πληροφορίες για την συλλογή του και τοποθετώντας τις κατάλληλες φωτογραφίες. Στην Τρίτη σελίδα γίνεται μια αναφορά στον Α. Καρκαβίτσα και την συμβολή του στην δημιουργία του μουσείου και την επιλογή της τοποθέτησής του.

Στην τελευταία σελίδα πραγματοποιείται μια μικρή αναφορά στο πρώτο μουσειοπαιδαγωγικό πρόγραμμα που διεξάχθηκε στα πρώτα χρόνια ίδρυσής του. Τοποθετήθηκαν οι κατάλληλες πληροφορίες για το πρόγραμμα και μια χαρακτηριστική φωτογραφία.

Τελειώνοντας υπάρχει μια φόρμα επικοινωνίας με τα στοιχεία του μουσείου, τις ώρες λειτουργίας καθώς και τηλέφωνα επικοινωνίας με τα οποία θα μπορεί ο επισκέπτης να μιλήσει με τους αρμόδιους και να συμπληρώσει πληροφορίες που τυχόν λείπουν από το site.

5. Ο ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΣ ΙΣΤΟΤΟΠΟΣ

5.1 ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΤΟΥ SITE

Εικόνα 15: Το εξώφυλλο του site

Στο εξώφυλλο του site επέλεξα να βάλω την συγκεκριμένη φωτογραφία με την πρόσοψη του κτηρίου, αρχικά διότι το κτήριο είναι ένα υπέροχο νεοκλασικό το οποίο τραβάει την προσοχή και επίσης ταιριάζει απόλυτα ως εξώφυλλο στο site, καθώς δεν υπάρχει καταλληλότερη εικόνα για την προβολή ενός ιστοτόπου μουσείου, από το ίδιο το κτήριο μου στεγάζει τα εκθέματα.

Πάνω στην εικόνα αναγράφεται ο τίτλος του site << ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ & ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΧΑΙΝΩΝ>> και ακριβώς από κάτω ακριβώς <<ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ>>.

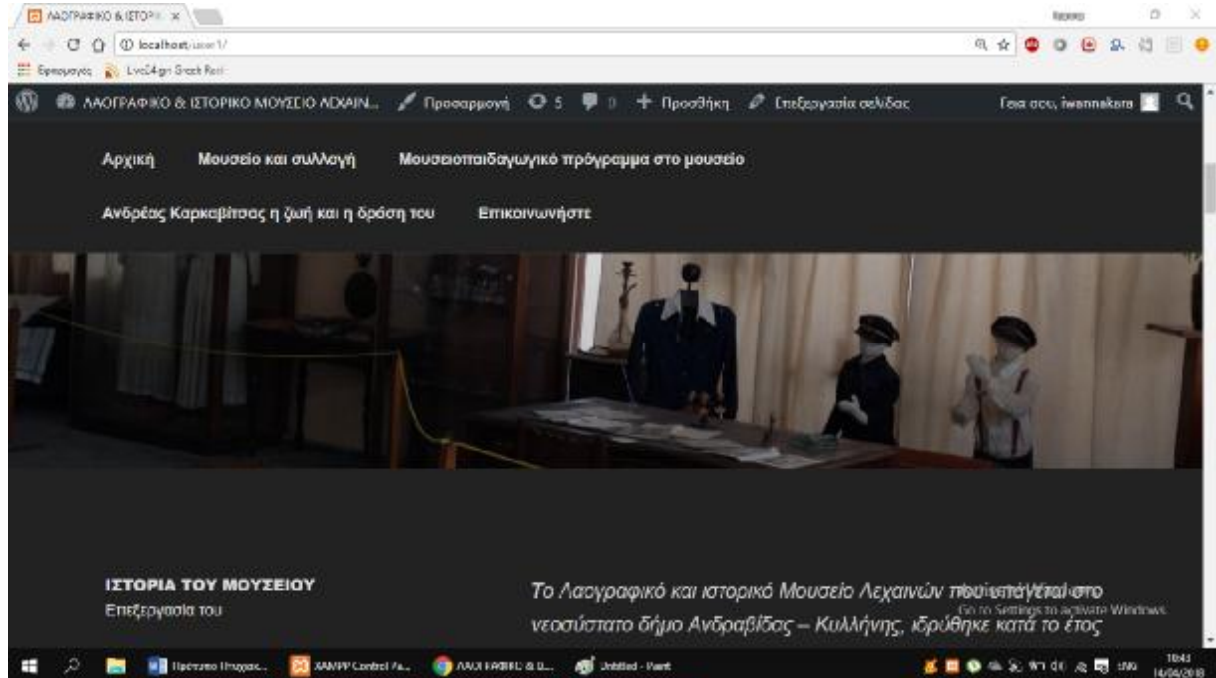
5.2 Η ΠΡΩΤΗ ΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ SITE

Η πρώτη σελίδα του site έχει τον τίτλο Ιστορία του μουσείου. Στην σελίδα αυτή αναλύεται η ιστορία που έχει το μουσείο από την στιγμή της ίδρυσής του. Το κείμενο που υπάρχει στην σελίδα είναι το εξής:

Το Λαογραφικό και ιστορικό Μουσείο Λεχαινών που υπάγεται στο νεοσύστατο δήμο Ανδραβίδας - Κυλλήνης, ιδρύθηκε κατά το έτος 1998 και άνοιξε τις πύλες του στο κοινό στις

26 Οκτωβρίου του 1999. Την πρωτοβουλία για την ίδρυση και τελικά την δημιουργία του πήρε ο τότε Δήμος Λεχαινών σε συνεργασία με την εκκλησία αλλά και τα σχολεία της περιοχής. Το Μουσείο στεγάστηκε στο διατηρητέο κτήριο <<ΜΑΣΤΡΟΒΑΣΙΛΗ>> μετά από δωρεά της εκκλησίας του Αγ. Δημητρίου στον Δήμο Λεχαινών για την ίδρυση του, αξίζει να σημειωθεί πως το κτήριο <<ΜΑΣΤΡΟΒΑΣΙΛΗ>> αποτελεί ένα από το πρώτα νεοκλασικά σπίτια που χτίστηκαν στα Λεχαινά και χρονολογείται προς τα τέλη του 19ου αιώνα.

Η συλλογή του Μουσείου αποτελείται από αντικείμενα της καθημερινής ζωής των ανθρώπων μιας άλλης εποχής , από εργαλεία που φανερώνουν επαγγέλματα που τώρα έχουν χαθεί (καμίνια, τσαγκάρης κ.α.) ,και γενικά μέσα από αυτό προβάλετε μια ολοκληρωμένη εποχή από ενδυμασίες, αντικείμενα και κάθε λογής κατάλοιπα της. Τα αντικείμενα αυτά τα οποία είναι αρκετά σε αριθμό δωρήθηκαν από πολλές οικογένειες των Λεχαινών με πολύ χαρά και προθυμία.

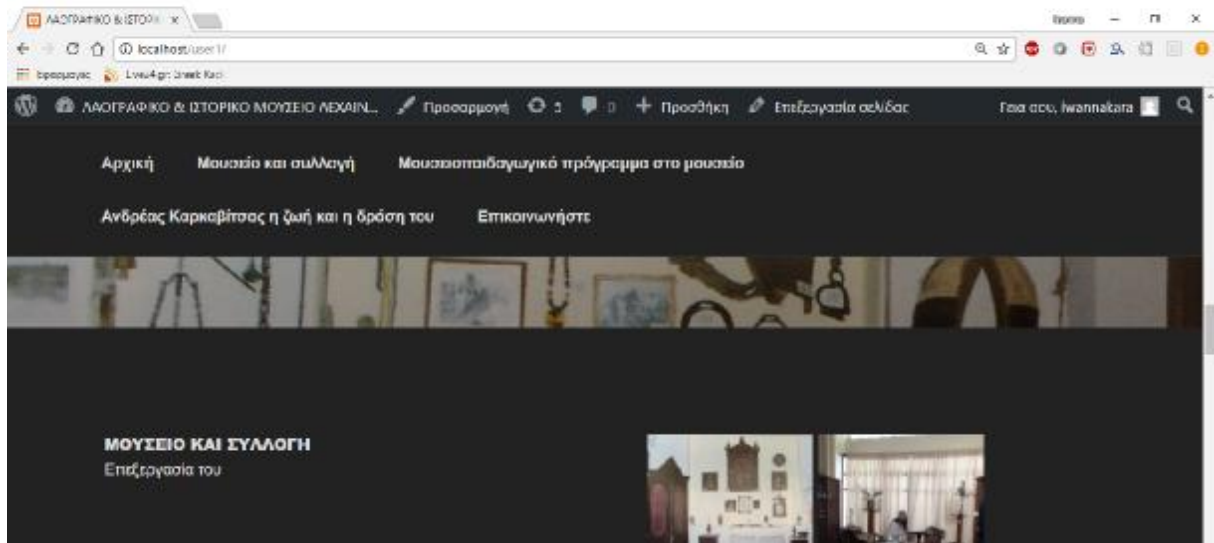
Εικόνα 16: Η πρώτη σελίδα του site

5.3 Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ SITE

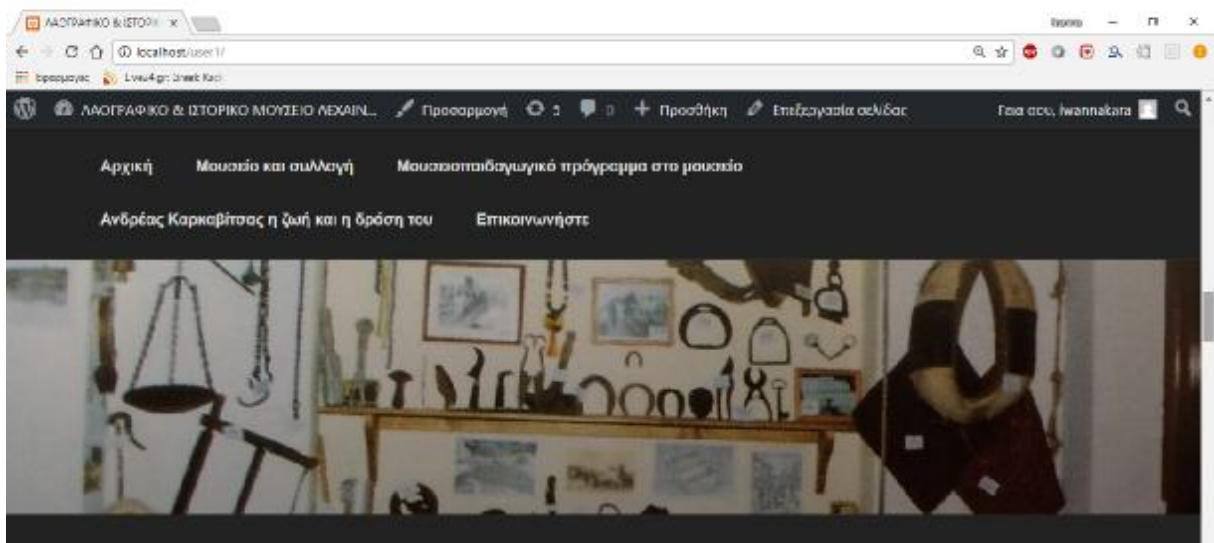
Η δεύτερη σελίδα του site ασχολείται με το μουσείο και την συλλογή. Εδώ αναφέρεται ο αριθμός των αντικειμένων που απαρτίζουν το μουσείο, ο τρόπος απόκτησής τους και αρκετές ακόμα πληροφορίες. Το κείμενο είναι το ακόλουθο :

Το Λαογραφικό μουσείο Λεχαινών αποτελείται στο σύνολό του από 480 αντικείμενα τα οποία έχουν δωρισθεί σε αυτό κατά την ίδρυση του από πολλές οικογένειες των Λεχαινών. Τα αντικείμενα αυτά απαρτίζονται από οικιακά σκεύη μέχρι και εργαλεία επαγγελματιών τα οποία πλέον έχουν χαθεί. Ο τρόπος τοποθέτησης των αντικειμένων μέσα στον χώρο βοηθά

τον επισκέπτη να γνωρίσει τον τρόπο ζωής μίας άλλης εποχής, επαγγέλματα τα οποία έχουν πλέον εξαφανισθεί καθώς και τα ήθη και έθιμα του τόπου. Συγκεκριμένα μέσα στο Μουσείο υπάρχουν οι εξής ενότητες : το νοικοκυριό, το σαλόνι (ή σάλα κατά την εποχή), η κρεβατοκάμαρα, μουσικά όργανα της φιλαρμονικής Λεχαινών, η γωνία του αργαλειού, το σχολείο, το κουρείο, το τσαγκαράδικο, το σιδεράδικο, ο πεταλωτής και τέλος η γωνία με τις ζυγαριές.

Εικόνα 17: Η δεύτερη σελίδα του site

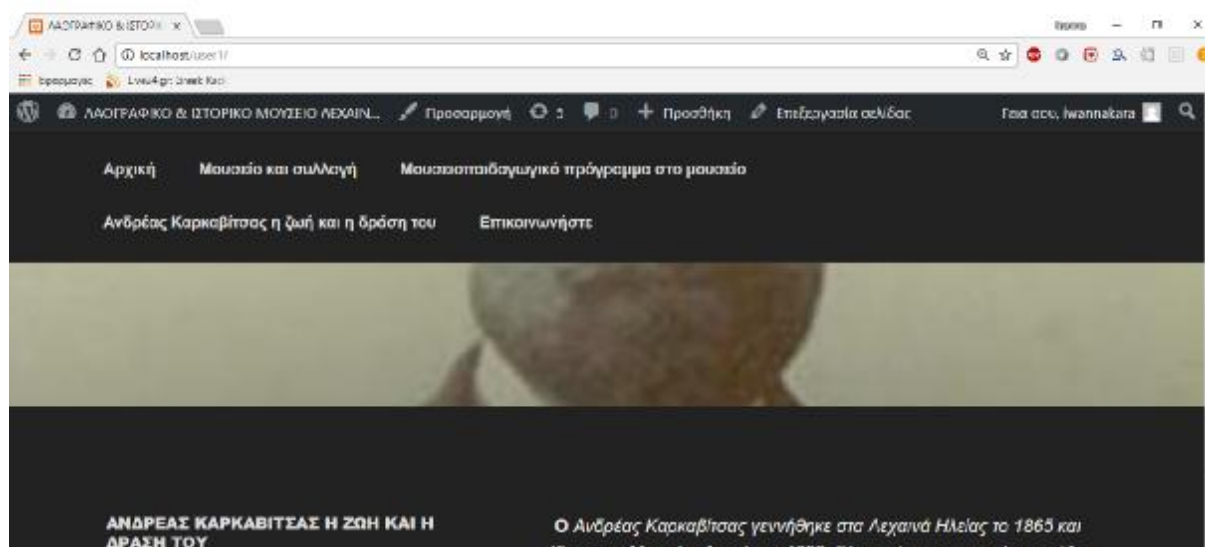

Εικόνα 18: Χαρακτηριστική εικόνα της δεύτερης σελίδας

5.4 Η ΤΡΙΤΗ ΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ SITE

Στην Τρίτη σελίδα γίνεται αναφορά στον γνωστό Έλληνα λαογράφο και πεζογράφο Ανδρέα Καρκαβίτσα καθώς κατάγεται από τα Λεχαινά. Υπάρχουν κάποιες πληροφορίες για την ζωή και την δράση του, αλλά και ο ρόλος του στην ίδρυση του μουσείου και στην επιλογή της θέσης του. Το κείμενο είναι το ακόλουθο :

Ο Ανδρέας Καρκαβίτσας γεννήθηκε στα Λεχαινά Ηλείας το 1865 και πέθανε στο Μαρούσι Αττικής το 1922. Γόνος εύπορης οικογένειας, έζησε την ακμή της αστικής τάξης των Λεχαινών. Επηρεασμένος από τα ρομαντικά λογοτεχνικά ρεύματα της εποχής, τη σχέση του με το Νικόλαο Πολίτη ιδρυτή της ελληνικής λαογραφίας, αλλά κύρια απ'τα προσωπικά του βιώματα και την αγάπη του προς το λαϊκό βίο, στηλιτεύει μέσα απ'το έργο του την άρχουσα τάξη και διασώζει τη λαϊκή παράδοση του τόπου του. Τα πολλά ταξίδια, η στενή και διαρκής επαφή του με τη θάλασσα, την ελληνική επαρχία και την ύπαιθρο διαμόρφωσαν την ολοκληρωμένη προσωπικότητά του. Είναι μαζί με τον Παπαδιαμάντη ένας από τους σημαντικότερους Νεοέλληνες πεζογράφους. Το νεοκλασικό και αρχοντικό του σπίτι βρίσκεται δίπλα στο κτήριο όπου στεγάζεται το Λαογραφικό μουσείο των Λεχαινών, πράγμα που έδωσε και την αφορμή να δημιουργηθεί σε αυτό το σημείο της πόλης. Σημαντικό επίσης ρόλο στην ίδρυση του Λαογραφικού Μουσείου Λεχαινών έχει και η συνεχής αναφορά του στην περιοχή, στα ήθη και τα έθιμα του τόπου μέσα από τα διηγήματά του.

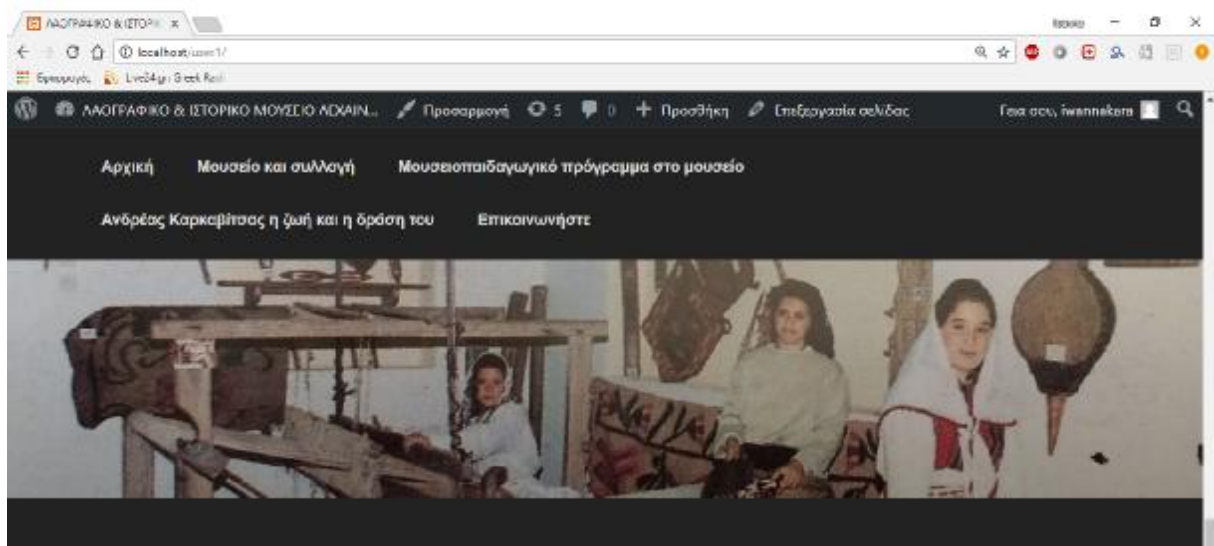

Εικόνα 18: Η Τρίτη σελίδα του site

5.5 Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ SITE

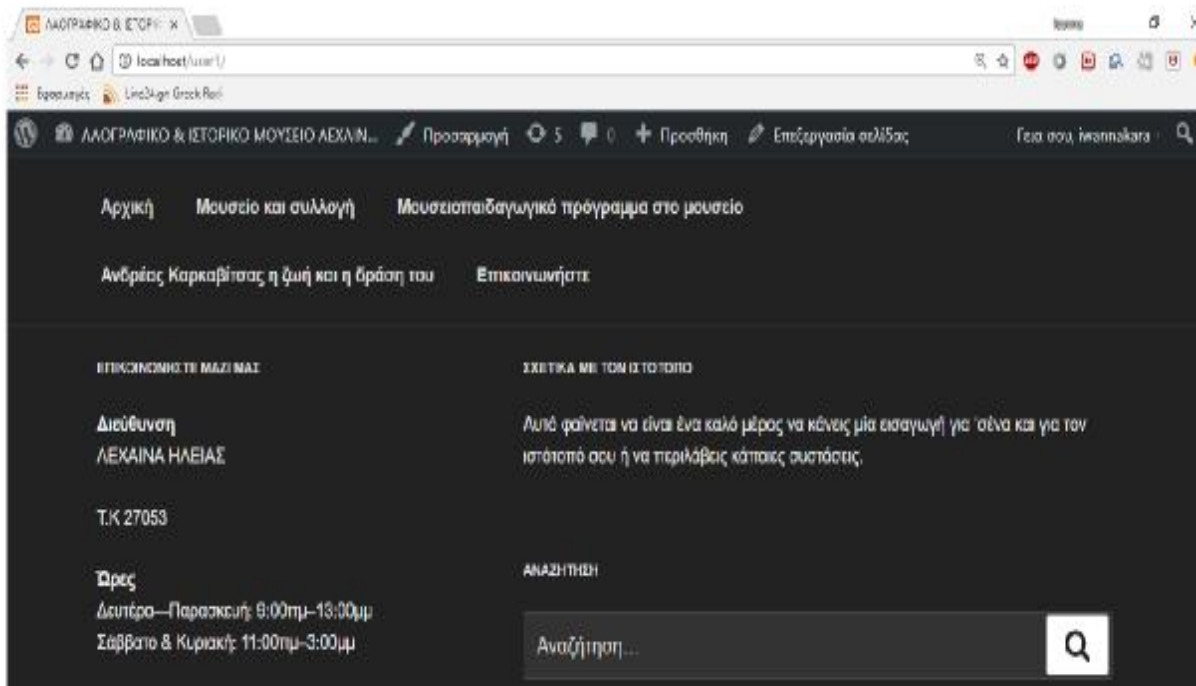
Στην τελευταία σελίδα του ιστοτόπου γίνεται αναφορά στο μοναδικό μουσειοπαιδαγωγικό πρόγραμμα που διεξάχθηκε στο μουσείο. Το κείμενο είναι το εξής :

Κατά το έτος 2003 διεξάχθηκε στο νέο τότε μουσείο των Λεχαινών, ένα μουσειοπαιδαγωγικό πρόγραμμα στο οποίο συμμετείχαν μαθητές του Β΄ Δημοτικού σχολείου Λεχαινών. Στόχος του προγράμματος ήταν η αναβίωση της εποχής που προβάλλεται μέσα από αυτό, έτσι ώστε να έρθουν οι μαθητές σε άμεση επαφή με τα αντικείμενα και την τότε χρήση τους. Για την υλοποίησή του βοήθησαν κάποιοι από τους μαθητές που συμμετείχαν ενεργά στο πρόγραμμα. Τα αποτελέσματα ήταν θετικά καθώς και οι μαθητές αλλά και ο κόσμος που το παρακολούθησε έμειναν έκπληκτοι με την παραστατικότητα και την τέλεια οργάνωσή του.

Εικόνα 19: Η τέταρτη σελίδα του site

Στο τέλος του site υπάρχει μια φόρμα επικοινωνίας, στην οποία ο επισκέπτης μπορεί να επικοινωνήσει για να μάθει πληροφορίες για το μουσείο ακόμα και να κάνει κάποια παρατήρηση.

Εικόνα 20: Η φόρμα πληροφοριών του site

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η Ελληνική λαογραφία είναι μια επιστήμη η οποία μελετά όλες τις εκφάνσεις του λαϊκού πολιτισμού. Σκοπός της είναι η διάσωση και η διάδοση του τρόπου ζωής των ανθρώπων μιας παλαιότερης εποχής με αποτέλεσμα να θυμούνται οι παλιοί και να μαθαίνουν οι νέοι. Έχει κάνει σπουδαία άλματα εξέλιξης στο πέρασμα των χρόνων και έχουν συμβάλει σε αυτό σπουδαίες προσωπικότητες της ανθρωπότητας τόσο Έλληνες όσο και ξένοι. Πρόκειται λοιπόν για μια στρατευμένη επιστήμη η οποία προσπαθεί να υπερασπιστεί την καταγωγή των νεοελλήνων μέσα από τις παραδόσεις του πληθυσμού της ελληνικής υπαίθρου. Η λαογραφία δεν επικεντρώνεται μόνο στον υλικό απολογισμό της λαϊκής ζωής αλλά σε οτιδήποτε την αφορά, τραγούδια, παραδόσεις, μύθους κλπ. Πρόκειται για μια πολύ ενδιαφέρουσα επιστήμη αφού ασχολείται άμεσα με την ανθρώπινη δραστηριότητα.

Η λαογραφία είναι πλήρως συνδεδεμένη με τον πολιτισμό και την παράδοση, για τον λόγο αυτό θα πρέπει όλοι μας να σεβόμαστε τις παραδόσεις και να είμαστε υπέρ αυτών, άρα και της λαογραφίας, καθώς πρόκειται για την επιστήμη η οποία κάποια στιγμή θα μελετήσει και θα καταγράψει και την δική μας δράση και τις νεότερες παραδόσεις μας.

Η δημιουργία ωστόσο του ιστοτόπου για ένα τέτοιο μουσείο είναι μια πολύ ενδιαφέρουσα διαδικασία. Επειδή τα επαρχιακά λαογραφικά μουσεία κατά βάση είναι στην «αφάνεια» η ύπαρξη μιας τέτοιας σελίδας για το συγκεκριμένο λαογραφικό μουσείο θα λειτουργήσει θετικά στην προβολή του στο κοινό. Με την ύπαρξη μιας τέτοιας σελίδας το μουσείο θα αποκτήσει επισκέπτες τόσο μέσω διαδικτύου αλλά και με επισκέψεις στον ίδιο τον χώρο. Η δημιουργία μιας τέτοιας σελίδας πρέπει να είναι σωστά οργανωμένη έτσι ώστε να διευκολύνει τον επισκέπτη στην περιήγησή του αλλά και ελκυστική ώστε να πείσει τους επισκέπτες του site να δουν από κοντά το μουσείο.

Είναι απαραίτητο στην κατασκευή ενός ιστοτόπου να ελέγχετε η κάθε λεπτομέρεια που θα προβληθεί στο κοινό. Όλη η διαδικασία είναι απαιτητική διότι απευθύνεται σε ένα ευρύ κοινό, και πρέπει να καλύπτει όλες τις ενότητες οι οποίες το απαρτίζουν. Η κατασκευή ενός τέτοιου μέσου επικοινωνίας είναι σχεδόν απαραίτητη σε τέτοια επαρχιακά μουσεία διότι η προσπάθεια προσέλευσης κοινού είναι πιο δύσκολη σε σχέση με τα μουσεία των πόλεων. Άρα η ύπαρξη μιας τέτοιας σελίδας μόνο οφέλη μπορεί να προσφέρει στο συγκεκριμένο μουσείο.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Smith P. «Πολιτισμική θεωρία», Εκδόσεις Κριτική

Νάκου Ε. (2001) Αθήνα «Μουσεία: Εμείς τα πράγματα και ο πολιτισμός»

Pearce Susan M. (2002) Θεσσαλονίκη «Μουσεία αντικείμενα και συλλογές», Εκδόσεις Βάνιας,

Σχολική Εγκυκλοπαίδεια, Εκδόσεις ΧΡ. Γιοβάνη, Τόμοι 10

Βιογραφίες ποιητών και Συγγραφέων, Εκδόσεις Πίπερη- Η Σωτήρα

Μερακλής Μ. (1989) Αθήνα «Λαογραφικά ζητήματα», Εκδόσεις Μπούρα

Κυριακίδου-Νέστορος (1997) Αθήνα «Η Θεωρία της ελληνικής λαογραφίας. Κριτική ανάλυση», Εταιρία σπουδών Νεοελληνικού Πολιτισμού και Γενικής Παιδείας, Δ έκδοση
Λεχαινά βιβλίο τοπικής έκδοσης

Ιστορία και Λαογραφία. Ανακτήθηκε από www.krokilio.gr>historical_folklore

Ο δάσκαλος της Λαογραφίας. Ανακτήθηκε από www.tovima.gr>opinions>article

Σύγχρονες τάσεις της ελληνικής λαογραφίας. Ανακτήθηκε από <https://dspace.lib.uom.gr>

Ιστορική διαμόρφωση της Ελληνικής Λαογραφίας. Ανακτήθηκε από <https://sites.google.com>home>dokimia>

<https://inlovewithlife.wordpress.com>

Archive.imconstantias.org

www.vlioras.gr/philologia

Η τεχνολογία. Ανακτήθηκε από :Oxynioia.blogspot.gr